

Giới thiệu Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!

Editor:By _daautey_

Nhân duyên tình cờ đưa họ đến với nhau khi cô hết lần này đến lần khác được anh giúp đỡ.

Bảo bối, ngoan, để anh ôm." "Ừm...Không được..." Âm thanh ôn nhu mềm mại của một thiếu nữ, đem theo một chút sợ hãi. Lần đầu tiên gặp mặt, cô bị anh ăn đến sạch sẽ...Lần thứ hai gặp mặt, cô bị trúng thuốc mê, mà anh lại là thứ thuốc giải duy nhất. Lần gặp mặt thứ ba, bọn họ nhanh chóng đăng ký kết hôn, cô bị anh lừa về nhà, trở thành Lục phu nhân mà mọi người đều ao ước. Thân thái cao ngạo vô tình trong truyền thuyết lại yêu chiều cô vô cùng nhưng không có ai biết cô lại bị anh chiều đến mức bị thương!" Lục Dục Thần, em muốn ly dị anh!" Bóp lấy cái eo nhỏ bị thương, cô đưa tờ đơn ly hôn đến trước mặt anh. Sau khi anh cầm lấy, liền đóng cửa phòng đọc sách lại. "Anh, anh muốn làm gì..., không được...trên bàn sách...không được!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bắt gian

Trong căn phòng xa hoa lờ mờ tối, một nam một nữ đang vô cùng tập trung làm chuyện kia trên chiếc giường lớn mang phong cách châu Âu.

Người đàn ông thỉnh thoảng lại phát ra tiếng gầm nhẹ đầy thỏa mãn, mà tiếng kêu quặn rũ đến chói tai của người phụ nữ lại càng khiến cho Đường Tâm Lạc cảm thấy buồn nôn.

Biết rằng hôm nay có thể Lục Kinh Hạo sẽ trở lại thành phố A, cho nên cô đã cố ý trang điểm đẹp đẽ và vợ vã từ Lạc gia quay trở về căn nhà mới của hai người.

Không ngờ rằng sau khi bước vào lại nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Người chồng mới cưới được nửa năm, cùng lăn lộn với người phụ nữ khác trên chiếc giường tân hôn mà bọn cô vẫn còn chưa kịp ngủ cùng nhau.

Lục Kinh Hạo, sao anh ta có thể kinh tởm đến vậy...

Tuy rằng trong lòng đang chửi người đàn ông này, thế nhưng Đường Tâm Lạc lại không xông thẳng vào để bắt gian đôi gian phụ này.

Cô đến cùng vẫn cảm thấy thẹn cho đối phương, tuy rằng cô đối với tình cảm của anh lúc đầu không quá thuần túy, nhưng không thể phủ nhận, khoảng thời gian ở chung trước khi kết hôn đã khiến cho cô có hảo cảm với Lục Kinh Hạo.

Bố mất sớm, mẹ không lâu trước đây cũng đã qua đời, cô cho rằng người đàn ông ở trong phòng kia là người mà cô có thể phó thác cả đời, không ngờ...

Nước mắt tuôn rơi một cách không thể khống chế nổi, hai tay của cô cũng đang run rẩy.

"Ài?"

Ngón tay không cẩn thận đụng phải cánh cửa kim loại, phát ra tiếng "két" rất nhỏ, tiếng động rất nhỏ, nhưng vẫn bị Lục Kinh Hạo cảnh giác phát hiện ra.

Không biết là xuất phát từ loại tâm lý nào, rõ ràng cô nên xông thẳng vào để trách mắng đôi gian phu kia, nhưng ở thời điểm này, bản năng lại mách bảo cô chạy thẳng ra ngoài.

Nghe thấy tiếng bước chân ngoài cửa, Lục Kinh Hạo lập tức trở nên cảnh giác.

"Lục Kinh Hạo, bên ngoài không phải là..."

Bởi vì chuyện đó bị gián đoạn, cho nên người phụ nữ trên giường vô cùng úy khuất bấu lấy bả vai rộng lớn của Lục Kinh Hạo, dùng sự mềm mại ở trước ngực cố gắng cọ lấy tay của anh.

"Nhát gan như vậy, chắc là cô ta rồi." Giọng điệu khinh thường, mang theo đầy sự chán ghét đối với người phụ nữ kia.

Ngũ quan của Lục Kinh Hạo vừa sắc bén vừa anh tuấn, lúc cười lên còn có thể khiến cho người ta mê dại, nhưng lúc tức giận đôi mắt lạnh lùng của anh có thể khiến cho người ta phải lùi bước.

Phụ nữ thường bị hấp dẫn bởi những người đàn ông như vậy.

Người đàn ông hoàn hảo như vậy, dựa vào cái gì mà phải thuận theo Đường Tâm Lạc. Điểm nào của cô cũng tốt hơn Đường Tâm Lạc, người phụ nữ

ngu xuẩn kia, cho dù là Hạo, thì cô ta cũng muốn đoạt lấy từ trong tay cô.

"Vậy phải làm sao bây giờ? Cô ta vừa nãy đã nhìn thấy chúng ta ở với nhau... Nếu cô ta dùng điều này để uy hiếp anh, vậy anh..."

"Nhìn thấy thì càng tốt, lần này trở về chính là vì muốn mượn cớ để đá cô ta đi, mặc kệ cô ta... Chúng ta tiếp tục."

Dục hỏa vừa mới bị đè xuống lúc này lại bị người phụ nữ bên cạnh trêu chọc, Lục Kinh Hạo liền nắm lấy đường cong trên người phụ nữ, một lần nữa lại đè cô xuống dưới.

Mà tung tích của người vợ chính thức là Đường Tâm Lạc lúc này, Hạo Kinh Hạo lại không hề để trong lòng.

*

Đường Tâm Lạc luống cuống bước ra từ thang máy, vội vã chạy xuống cầu thang.

Cô không dám đi thang máy, tâm trạng của cô vẫn chưa chuẩn bị tốt, nếu Lục Kinh Hạo đuổi tới, cô không biết sẽ phải đối mặt thế nào.

Đi dọc theo cầu thang xuống mấy tầng lầu, dường như không còn nghe thấy bất cứ tiếng động nào nữa, cô mới chậm rãi lau khô nước mắt, bước ra ngoài.

Ở đây, không biết đã là tầng mấy rồi, nhưng mà cho dù là tầng mấy, đi đến thang máy kia rồi xuống dưới là được.

Nước mắt đã không còn chảy nữa, thế nhưng tầm mắt lại càng ngày càng thêm mờ hồ, Đường Tâm Lạc đau buồn phát hiện ra, kính áp tròng của mình đã rơi ra trong lúc cô khóc.

Cô bình thường hay đeo kính đen, chỉ vì một câu nói của Lục Kinh Hạo, mà hôm nay cô đã đặc biệt đổi qua dùng kính áp tròng, ai mà biết được lại phát hiện ra một bi kịch khiến cô không kịp chuẩn bị.

Thang máy ở đâu?

Lúc kính áp tròng mới rơi ra, thị lực sẽ kém hơn nhiều so với lúc không đeo kính. Thế giới vốn đang rõ ràng, bỗng chốc trở nên mờ hồ trong con mắt của Đường Tâm Lạc.

Đêm tân hôn hôm đó, Lục Kinh Hạo vì bận chuyện gấp, cho nên để cô một mình ra nước ngoài.

Đường Tâm Lạc từ đó liền bước vào Lục gia bên đó để phụng dưỡng bố mẹ chồng, căn phòng để làm phòng tân hôn của hai người này, trừ hôm tân hôn ra thì đây mới là lần thứ hai cô tới.

Cô chỉ có thể dựa theo trí nhớ và ấn tượng đại khái để tìm cửa thang máy.

Cách đó không xa dường như xuất hiện một khung cửa vuông vức, thoạt nhìn có vẻ như là cánh cửa thang máy màu vàng của tòa nhà này.

Đường Tâm Lạc bước nhanh hơn, sò đến trước cửa thang máy liền bắt đầu trái phải tìm nút ấn thang máy.

Lần mò một hồi, đụng tới một cái nút cùng loại với thang máy, mới nhẹ nhàng ấn xuống một cái, thang máy quả nhiên sáng lên.

Thế nhưng sau khi sáng lên một lúc, bỗng nhiên lại tắt đi.

Cô lại sốt ruột ấn thêm hai lần, cánh cửa thang máy ở trước mắt rốt cuộc cũng mở ra.

Đường Tâm Lạc vui mừng ngẩng đầu, không ngờ những thứ đập vào mắt, lại là một người đàn ông dường như đang không mặc gì.

"Đến muộn rồi." Người đàn ông nói xong câu này, liền tóm lấy cổ tay của cô, kéo cô vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Anh quá bá đạo

"Àmm——"

Cánh cửa bị lực thật mạnh đóng lại truyền tới từ đằng sau tai, ngay sau đó, Đường Tâm Lạc cả người từ lúc nào đã bị người đàn ông đẩy mạnh vào cửa.

Người đàn ông liền ép người tiến đến, hơi thở nam tính lạ lẫm cùng với hormone khác giác tràn ngập trong khoang miệng Đường Tâm Lạc.

Anh..... Anh ta hôn mình!

"Ngô..... Chờ....." Sau khi khó khăn phát được hai tiếng, thì những âm thanh còn lại đều bị đối phương nuốt chửng.

Người đàn ông này kỹ thuật hôn rất cao siêu, còn Đường Tâm Lạc ngây ngô căn bản là không phải đối thủ.

Cô bị người đàn ông này hôn đến không thể chống cự nổi, dưới sự tấn công mạnh mẽ của hắn ta, hai chân của cô càng lúc càng mềm nhũn, cuối cùng phải chủ động ôm lấy bả vai hắn để không khiến bản thân mình bị ngã.

Sau một nụ hôn dài, Đường Tâm Lạc ngoại trừ há miệng tích cực thở thì cũng không nói được lời nào.

"Nhớ kỹ, tôi không thích phụ nữ nói nhiều." Người đàn ông bỗng nhiên nắm chặt lấy cằm cô, nâng mặt cô lên.

Ngũ quan của hắn ta được phóng đại trước mặt cô, khuôn mặt của hai người cách nhau một khoảng rất gần, gần đến mức cô có thể quan sát trọn vẹn khuôn mặt đẹp như điêu khắc này.

Nhưng rất là đáng tiếc, trước mắt của Đường Tâm Lạc vẫn là một mảng mơ hồ, cô căn bản là không thấy được khuôn mặt của người đàn ông trước mặt.

Tuy rằng giọng nói của hắn ta rất dễ nghe, trầm thấp lại nhẹ nhàng.

Dáng người cũng rất cao lớn cân xứng, xem ra còn cao hơn cả Lục Kinh Hạo, hơn nữa vừa rồi bọn họ còn tiếp xúc thân mật, Đường Tâm Lạc có thể cảm nhận được sự căng cứng của các bắp thịt trên người đối phương, đây là một cơ thể được chăm sóc và yêu cầu rất cao, là một người đàn ông thường xuyên tập luyện.

Thế nhưng, cho dù người anh ta có đẹp đến đâu, lại có cả gương mặt đẹp đến thế thì đã sao!?

Mặc dù anh ta có ưu tú đến đâu, cũng không có nghĩa là, anh ta có thể muốn làm gì cô thì làm!

Cô tức đến mức phải thở gấp, cô quyết định phải nói chuyện với đối phương.

"Anh này, tôi nghĩ có lẽ anh là...."

"Tôi nói rồi, tôi không thích phụ nữ nói nhiều." Bàn tay đang nắm lấy cằm cô của người đàn ông khẽ dùng sức, người phụ nữ xinh đẹp như búp bê này khẽ lộ ra biểu cảm đau đớn.

Người đàn ông không khỏi nhíu mày, vừa rồi chỉ là kiểm hàng theo thông lệ, người phụ nữ lần này cũng coi như coi như có thể làm anh ta thỏa mãn.

Anh không muốn nghe người phụ nữ trước mặt nói thêm một điều kiện gì nữa, tóm lại, không có điều kiện gì mà anh không đáp ứng được. Nếu như kiểm hàng xong rồi, vậy thì bây giờ, chính là lúc mà anh nên hưởng thụ rồi.

"Ngoan ngoãn ngậm miệng lại, như vậy mới khiến cho bản thân không phải chịu khổ." "

Người đàn ông nói xong câu này, sau đó liền không để cho Đường Tâm Lạc có thêm bất cứ cơ hội nào để há miệng ra, lại một lần nữa cúi đầu ngậm lấy môi cô/

"A...."

Không nghĩ tới đối phương lại hôn mình tiếp, hơn nữa điều càng quá đáng hơn so với lúc này chính là, anh ta vậy mà còn cạy mở nốt chút ít sự chống cự của mình, đem lửa nóng tiến vào trong. Đường Tâm Lạc đã từng hôn Lục Kinh Hạo trước mắt tất cả khách mời trong buổi hôn lễ, thế nhưng khi đó, bọn họ chỉ là chạm môi một chút như chuồn chuồn lướt nước mà thôi.

Cô chưa từng có cử chỉ thân mật như vậy với bất cứ người đàn ông nào. Nụ hôn bá đạo của người đàn ông giống như cảm giác mà anh ta đem lại cho người khác vậy, nụ hôn này thiếu chút nữa làm cho Đường Tâm Lạc hít thở không thông mà chết.

Ngay lúc cô bị hôn đến nổi mặt mũi đỏ bừng, đầu óc thì mê man, thì đột nhiên cô cảm thấy đôi chân mình không còn chạm đất.

Chờ Đường Tâm Lạc kịp phản ứng, thì người đàn ông đã dùng một tay để nắm chặt eo của cô, tay kia thì đặt trên mông của cô, sau đó nâng cả người cô lên.

"A, anh làm gì thế..... mau buông tôi xuống!" Bỗng nhiên bị nhấc lơ lửng lên trên khiến cho tay chân của cô đều bất giác đơng đưa.

"Ồ dưới tôi là quần một chiếc khăn tắm, nếu cô không chờ được nữa, thì cứ thử đạp nó xuống đi." "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đùng Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Phục thù

Lời vừa nói ra, Đường Tâm Lạc lập tức trở nên ngoan ngoãn.

Nhìn người phụ nữ ngoan ngoãn như một con vật nhỏ bé nằm ở trên vai mình, sự lạnh lùng trong mắt người đàn ông lúc này mới voi bớt đi một chút.

Đường Tâm Lạc biết rõ như vậy rất nguy hiểm, trong mắt cô mọi thứ xung quanh đều trở nên mơ hồ, người đàn ông ôm cô vào trong ngực, đi nhanh vào trong.

"Anh, a..."

"Bóp —— "

Cô còn chưa nói xong, người đàn ông đã không nặng không nhẹ vỗ một cái lên mông cô.

"Tôi nói rồi, tôi không thích những người phụ nữ nói nhiều. Nhận tiền của tôi, cô tốt nhất đừng để cho tôi thất vọng." Sự ám áp còn tồn tại trong đáy mắt của người đàn ông lúc này đã biết mất hoàn toàn, tuy rằng vẫn lấy tay đỡ cô, nhưng từ giọng điệu lạnh nhạt của hắn ta lúc này có thể nghe ra sự bất mãn.

Đường Tâm Lạc bỗng nhiên bắt được manh mối mà mình đang tìm trong câu nói này.

Nhận tiền của hắn ta...

Người đàn ông này, chẳng lẽ là tìm sai người rồi, cho rằng cô là người phụ nữ làm loại chuyện kia?

Đang lúc cô còn ngây ngốc, người đàn ông đã ôm cô bước vào phòng ngủ.

"Đi tắm đi, tôi ở bên ngoài chờ cô." Hai chân lúc này mới rút cuộc được chạm đất, thứ chạm vào chân cô là một tấm thảm trải sàn mềm mại dày dặn. Người đàn ông lại nhẹ nhàng vỗ vào mông cô, giống như đang thúc giục cô vậy.

Đường Tâm Lạc bị tay của đối phương vỗ đến đỏ rát, chỉ cảm thấy từng trận nóng bỏng đến từ làn da của mình nơi bị hắn chạm vào.

Cô muốn giải thích, nhưng mà đáy lòng dường như lại có ý khác. Cô còn chưa kịp cẩn thận nghe xem thực sự đáy lòng cô muốn gì, thì cơ thể của cô đã có phản ứng trước rồi.

Đường Tâm Lạc không hề giải thích, ngược lại sau khi đứng vững thì lại ngoan ngoãn đi vào phòng tắm.

Đúng rồi, nếu như Lục Kinh Hạo có thể lên giường với người phụ nữ khác trong căn hộ tân hôn của bọn họ, vậy thì tại sao cô lại phải thủ thân vì anh!

Mặc dù không thấy rõ tướng mạo của người đàn ông ở ngoài kia, nhưng mà có thể ở trong căn hộ này, lại có dáng người như vậy, thì cho dù thật sự không đẹp bằng Lục Kinh Hạo, không anh tuấn như anh thì có sao?

Ít nhất thì cô cũng không thiệt, ít nhất thì cô cũng khiến cho Lục Kinh Hạo bị mọc sừng.

Huống hồ, chỉ từ những tiếp xúc ngắn ngủi vừa rồi liền cảm giác được, người đàn ông ở bên ngoài kia ít nhất cũng phải cao 1m9 trở lên, so Lục Kinh Hạo chỉ cao 1m87 còn cao hơn nửa cái đầu.

Đối phương chẳng những có dáng người đẹp hơn Lục Kinh Hạo, mà toàn thân cũng toát ra khí khái nam tính, mê hoặc hơn Lục Kinh Hạo nhiều, nói không chừng ngay đến cả phương diện kia cũng vượt trội hơn Lục Kinh Hạo nhiều.

Dùng người đàn ông như vậy để phục thù Lục Kinh Hạo, Đường Tâm Lạc đột nhiên cảm thấy, bản thân mình lời rồi.

Tâm trạng đau khổ cùng sợ hãi bị cảm giác muốn phục thù mạnh mẽ đè xuống, cô chuẩn bị xong nước tắm, sau khi tắm thật sạch sẽ, sau đó mới bước ra khỏi phòng tắm.

Người đàn ông ở trên giường sớm đã mất hết bình tĩnh.

Nghe thấy tiếng cửa phòng tắm mở ra, anh ta nhui mày nhìn sang, đáy mắt không khỏi hiện lên một vòng kinh diễm.

Người phụ nữ quấn khăn tắm chậm chậm bước ra từ phòng tắm, da thịt trắng như tuyết ửng đỏ lên hiện ra, hàng lông mi như chiếc quạt lông, mỗi lần chớp mắt lại như một lần cọ vào trong đáy lòng đối phương, trong đôi mắt hoa đào mang theo hơi nước, lộ ra một sự kiều mị chết người.

Người đàn ông chưa từng thấy qua người phụ nữ nào như vậy, hoặc có thể nói là, hắn chưa bao giờ thấy một người phụ nữ nào giống như cô, rõ ràng là có một dung nhan yêu kiều đến mức có thể khiến cho con người ta phạm tội, nhưng mà trong đáy mắt lại hết lần này đến lần khác lộ ra sự đơn thuần vô

tội.

Thuần khiết như vậy, chỉ khiến cho người ta muốn phá hủy cô, nghiền nát.

Không thể không thừa nhận, người phụ nữ mà lần này thuộc hạ tìm tới, rất đúng khẩu vị của anh.

Đôi môi mỏng khẽ nhếch lên, đôi mắt phượng hẹp dài của người đàn ông hiện lên một sự đùa giỡn, sau đó dần dần tối xuống hiện lên dục vọng nguyên thủy nhất.

"Đến đây." Đôi môi mỏng của hắn khẽ mở, đáy mắt lộ ra dục vọng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Cô đang sợ ?

Đường Tâm Lạc nghe được tiếng động, ngược mắt nhìn qua, tuy rằng tầm nhìn mờ hồ, nhưng mà cô vẫn có thể cảm nhận được sự áp bức mãnh liệt từ trên cơ thể của người đàn ông.

Đợi đến lúc Đường Tâm Lạc kịp phản ứng, cô đã bất tri bất giác đi đến bên giường, bị người đàn ông nắm lấy cổ tay, rơi vào trong lòng ngực cân xứng của người đàn ông.

Thứ lỗi cho cô, đôi này cô chưa từng thực sự chạm vào cơ thể của một người đàn ông.

"A ——" cô nhin không được kêu lên, rất nhanh sau đó dường như nhận thức được điều gì đó, cô cắn chặt đôi môi đỏ mọng.

Cô không được kêu, không thể để cho người đàn ông này nhìn ra kẽ hở.

"Cô đang sợ?"

Người đàn ông nhẹ nhàng dùng tay đùa giỡn với lọn tóc còn đang ẩm ướt của cô, làm cô bất an ngược mắt lên.

Nhìn thấy cặp mắt hoa đào ngập nước kia đang nhìn mình, con mắt của anh liền tối sầm lại, xoay người đem người phụ nữ ở trong lòng đè xuống giường.

"Anh..." Đường Tâm Lạc hai mắt mơ màng, ngón tay thô ráp của người đàn ông khẽ xoa nhẹ lên cánh môi cô, tách cánh môi đang bị cô cắn chặt ra.

"Phụ nữ, nếu như ngoan ngoãn nghe lời, tôi sẽ không bạc đãi cô."

Dứt lời, anh cúi đầu ngậm lấy đôi môi xinh xắn của cô, Đường Tâm Lạc muốn giãy dựa theo bản năng, nhưng lại bị lồng ngực rắn chắc nóng bỏng của anh vây chặt lấy.

Khoảng cách của hai người thực sự quá gần, dưới khoảng cách gần như vậy, cô đã không còn bối rối như lúc ban đầu nữa, Đường Tâm Lạc mơ hồ nhìn ra ngòi quan của đối phương.

Thế nhưng trong nháy mắt, cơ thể cô trở nên mát lạnh, khăn tắm vây quanh người cô bị kéo xuống.

"A, đừng..." Cô vùng tay muốn bắt lấy cánh tay của người đàn ông để ngăn lại, nhưng ngược lại lại bị người đàn ông nắm lấy cổ tay.

"Phụ nữ, đừng làm loạn." Người đàn ông cúi đầu cắn lấy vành tai của cô, phun hơi nóng vào tai cô.

"Thả lỏng, tôi muốn tiến vào."

Dứt lời, anh nâng eo cô lên, mãnh liệt đi vào.

"A... Đau..."

Người đàn ông nhếch đôi môi mỏng, anh cần một người phụ nữ sạch sẽ, lần này thuộc hạ đúng là đã đưa tới một người phụ nữ phù hợp với yêu cầu của anh.

"Không, xin anh... Chậm một chút..."

Sợ đau đón lúc đầu dần mất đi, dưới sự tiến công hết lần này đến lần khác của người đàn ông, thể lực của Đường Tâm Lạc không thể chống đỡ nổi nữa, cô ngất đi.

...

Sáng sớm, tấm rèm dày nặng bị ai đó kéo ra, ánh mặt trời chiếu rọi vào trong.

Người đàn ông đã mặc quần áo chỉnh tề nhìn người phụ nữ vẫn còn ôm chăn ngủ say ở trên giường, khóe miệng nhếch lên một nụ cười thỏa mãn vui vẻ.

Anh đã lâu rồi không được thả lỏng như vậy, nếu như người phụ nữ này đủ khôn khéo, anh sẽ không ngại cho cô nhiều hơn.

"Lục thiếu, sắp đến giờ rồi." Ngoài cửa truyền đến giọng nói cung kính của thuộc hạ, bên Tân Cảng xảy ra vấn đề, anh phải tự mình đi một chuyến.

"Biết rồi." Người đàn ông lại quay đầu lại lần nữa nhìn người phụ nữ đang ngủ say trên giường, sau đó mở cửa, rời đi.

*

Đường Tâm Lạc dường như đang mơ một giấc mơ rất dài, trong mơ, cô nhìn thấy Lục Kinh Hạo phản bội mình; trong mơ, cô lên giường cùng với một người đàn ông vừa mới quen chưa lâu; trong mơ, cô lăn lộn rên rỉ dưới thân người đàn ông kia, vì phục thù Lục Kinh Hạo, cô đã để cho mình kịch liệt phóng túng một đêm.

"A..... Sao lại mơ một giấc mơ kỳ lạ như vậy cơ chứ..."

Ung dung tỉnh lại, khi cô chậm rãi mở hai mắt ra, cảm giác lạ lẫm và mơ hồ khiến cho cô sửng sốt, phải mất đến vài giây mới cô mới phản ứng kịp.

Tình huống, tựa hồ có chút không đúng...

Mọi thứ của tối ngày hôm qua, chẳng lẽ không phải là mơ?

Đường Tâm Lạc hoang mang ngồi dậy.

"A..."

Bên thân bần rùn cộng với cơn đau truyền đến từ hạ thân khiến cho cô suyt nữa thì lại ngã lên giường, thân thể đau đớn khiến cho cô nhớ lại, cô rốt cuộc cũng nhớ lại tất cả mọi chuyện đã xảy ra vào tối qua.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tìm cô gái đêm qua

Không phải là mơ, Lục Kinh Hạo thật sự phản bội cô rồi.

Mà vì để phục thù anh, cô đã...

Tất cả mọi thứ xảy ra tối hôm qua dường như hiện lại trước mắt cô, cô bị người đàn ông kia đè dưới thân, bả vai dày rộng, xương quai xanh gợi cảm, còn có...

Đường Tâm Lạc lắc đầu, cố gắng để mình không nhớ lại nữa.

Không biết là nên cười mình ngốc hay là đáng thương, mà cô lại liều lĩnh làm quyết định làm như vậy. Bên cạnh cô, trên chiếc giường lớn đã không còn lưu lại chút hơi ấm nào, rõ ràng là đối phương đã rời đi từ lâu.

Như vậy mới đúng, sau khi xong chuyện sẽ không còn liên quan gì đến nhau nữa, tránh cho việc sau này gặp lại nhau sẽ cảm thấy xấu hổ.

Thở dài một hơi, Đường Tâm Lạc bò dậy từ trên giường, cô kim nén sự đau đớn cùng vô lực truyền đến từ hai chân, mặc quần áo xong, liền nhanh chóng chạy trốn khỏi tòa nhà xa hoa lộng lẫy không một bóng người này.

...

Vội vàng rời đi, cô ngồi xe trở về nhà, may mà trong nhà ngoài quản gia và người giúp việc ra thì không còn ai khác, cô không cần phải giải thích với bất kỳ ai.

Cúi đầu trốn về phòng của mình, Đường Tâm Lạc nằm trên giường, từng chút một trong quá khứ lại xẹt qua đầu cô.

Lúc đầu là cô chủ động theo đuổi Lục Kinh Hạo, bởi vì mẹ lâm bệnh nặng, hi vọng cuối cùng của cô chính là gia đình nhà chồng. Mà khi đó, Lục Kinh Hạo lại vừa vận xuất hiện, là một người chồng tương lai vô cùng phù hợp với cô.

Nếu như lúc đầu tiếp cận Lục Kinh Hạo là vì muốn để cho mẹ yên tâm, vậy thì sau khi gặp mặt anh hai lần, cô thừa nhận mình đã thích người đàn ông mà lúc cười lên rất đẹp trai này.

Chỉ là, sau khi kết hôn, bệnh tình của mẹ lại trở nên nặng thêm, mà Lục Kinh Hạo lại thường xuyên lấy lý do công việc để đi mất tầm

Lần đi mất này, chính là nửa năm, cho dù đến tang lễ của mẹ cô anh cũng vì công việc mà không về nước.

Bây giờ nghĩ lại, có lẽ là ngay từ lúc đầu anh đã không thích cô.

Lục Kinh Hạo... Người đàn ông này, cuối cùng vẫn nhẫn tâm vứt bỏ cô.

Trái tim, nhin không được mà trở nên co rút đau đớn, Đường Tâm Lạc tự nói với mình, đây sẽ là lần cuối cùng cô đau lòng vì người đàn ông này.

Bỗng nhiên, một đôi mắt đen thẫm, lạnh lùng, thâm sâu xuất hiện trong đầu cô.

Người đàn ông tối qua... Bởi vì cô khóc quá nhiều với lại thị lực cũng không được tốt, cho nên rõ ràng là không nhìn rõ người đàn ông kia, nhưng mà trong đầu lại vẫn luôn hiện lên hình ảnh đôi mắt đen thẫm đó.

Tuy rằng không có cách nào để chắc chắn, nhưng cô có dự cảm, đôi mắt kia là thuộc về người đàn ông tối hôm đó.

Không được nghĩ đến anh ta nữa, tối qua chỉ là cô nông nổi muốn phục thù mà thôi. Đường Tâm Lạc kéo lê cơ thể mệt mỏi đi tắm rửa, lúc này cô chỉ muốn được yên ổn ngủ một giấc.

Về phần những phiền phức với Lục Kinh Hạo, cô quyết định gác lại đợi sau khi ngủ dậy rồi sẽ giải quyết.

Mà bên kia...

"Lục gia, là do thuộc hạ sơ suất, xin ngài trách phạt." Người đàn ông đeo kính gọng vàng cung kính quỳ nửa người xuống.

Người đàn ông cao cao tại thượng đang ngồi, bên môi hiện lên một nụ cười nghiền ngẫm.

"Ngay đến cả việc đất đến một người mang thai hộ còn làm sai, vậy thì việc các người kiểm tra cơ thể liên giống như một trò cười rồi." Sự lạnh lùng, sắc bén trong đáy mắt người đàn ông khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

"Mau đi tìm ra người phụ nữ tối hôm qua, dẫn nhầm người thì có thể bỏ qua, nhưng nếu như ngay đến cả người còn để lạc mất... Mạnh Trạch, người cảm thấy lần này ta sẽ bỏ qua dễ dàng sao?"

Trợ lý tên là Mạnh Trạch không nhịn được bắt đầu run rẩy.

"Vâng, Lục thiếu. Xin Lục thiếu cứ yên tâm, lần này bọn tôi nhất định sẽ không để xảy ra sơ suất gì nữa."

Mạnh Trạch cẩn thận rời khỏi phòng sách, đây là tầng cao nhất của công ty Lục thị, bởi vì Tân Cảng tạm thời xảy ra vấn đề cần Lục Dục Thần phải đích thân qua xử lý, vì vậy sáng nay anh mới vội vàng rời đi như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Người phụ nữ đánh đá tìm tới cửa

Chỉ là, lúc Lục gia đến Tân Cảng để xử lý hết mọi việc, chuẩn bị bảo người đến ngôi nhà kia để đón người đến biệt thự. Thì thuộc hạ phụ trách đón người đến báo, người phụ nữ đêm qua đã lên giường với anh lúc này đã biến mất.

Người phụ nữ có thể trèo lên giường của Lục Dục Thần anh, làm gì có người nào mà không gào khóc cầu xin anh nuông chiều thêm vài lần nữa.

Nhưng mà cô gái nhỏ kiêu mị tối hôm qua, lại dám trốn...

"Thật đúng là người phụ nữ thú vị." Ánh mắt của người đàn ông khẽ lay động, đôi mắt thâm trầm như đáy biển khẽ xẹt qua tia hứng thú.

Vốn cho rằng tìm một người để thuê để sinh một người thừa kế mà một việc rất vô vị, nhưng bây giờ anh đột nhiên cảm thấy, chuyện này có lẽ còn thú vị hơn nhiều so với trong dự tính của anh.

*

Đường Tâm Lạc bị tiếng gõ cửa dồn dập đánh thức.

" Cốc cốc cốc —— "

" Đường Tâm Lạc cô ra đây cho tôi —— "

"Đường Tâm Lạc,cô đừng cho là có thể trốn tránh được chuyện này! Cô là đồ đàn bà không biết xấu hổ, dám cầm súng Kinh Hạo nhà chúng tôi, cô đừng tưởng rằng trốn đi là có thể xong hết mọi chuyện!"

"Đường Tâm Lạc, mau ra đây!"

Cửa phòng ngủ bị đập đến mức rung lên, Đường Tâm Lạc tối hôm qua đã quá mệt mỏi, nếu như không phải là ngoài cửa kiên nhẫn gây ồn, cô tuyệt đối sẽ không rời giường ra mở cửa.

Cô ngồi dậy từ trên giường, Đường Tâm Lạc tiện tay lấy cặp kính đen đặt ở đầu giường đeo lên, đi tới mở cửa.

Cửa vừa mới mở ra một khe hở nhỏ, gương mặt hồng hên của Cung Tuyết Mi và Lục Chi Nghi liền xuất hiện ở khe cửa.

"Tiểu thư... Tôi đã ngăn lại rồi, nhưng bà Lục và cô Lục..." Quản gia sốt ruột ở phía sau giải thích.

Hai người này một người mẹ chồng của tiểu thư, một người là em gái chồng của tiểu thư, bọn họ muốn xông vào thì thật sự là mình cũng không ngăn được.

"Không sao, tôi biết nên xử lý như thế nào." Đường phụ đã qua đời từ lúc cô còn rất nhỏ, toàn bộ Đường gia đều dựa vào một mình mẹ cô chống đỡ.

Bây giờ mẹ không còn nữa, quản gia, người làm trong nhà đều có toan tính riêng, nếu như bọn họ thật sự trung thành, thì sao lại sợ không dám ngăn người nhà Lục gia đến gây sự chứ.

Nói cho cùng, là do còn quá trẻ, không thể trấn áp được những hạ nhân này.

Quản gia nghe Đường Tâm Lạc nói không sao xong, lòng bàn chân lập tức như được bôi mỡ, chạy thật nhanh.

Nửa năm kể từ khi tiểu thư được gả đi, phu nhân thường xuyên phải ở phòng bệnh đặc biệt, lão phu nhân thì ở nước ngoài tĩnh dưỡng, Đường gia này liền do một mình quản gia định đoạt.

Nhìn thấy quản gia rời đi, sự kiêu căng trên mặt hai mẹ con lại càng lớn hơn.

"Đường Tâm Lạc, đồ dê tiện không biết xấu hổ, cô cầm súng anh tôi, cô đừng cho rằng có thể cho qua dễ dàng như vậy. Cô nói mau, đêm qua cô đi đâu? Không về nhà, tìm khắp nơi cũng không tìm thấy cô, đừng nói là cô về bên kia, sáng sớm nay chúng tôi đã gọi điện về hỏi rồi, cô không hề về... Nói, cô đi đâu phóng đảng rồi!"

Lục Chi Nghi là em gái của Lục Kinh Hạo, lúc nói chuyện không hề có một chút phong thái gì là của các tiểu thư khuê các.

Nhưng mà, cũng không trách cô ta.

Ai bảo Lục Kinh Hạo thực ra là con của tiểu tam, phu nhân Lục gia - Cung Tuyết Mi thực tế chính là tiểu tam lên chức. Lục Kinh Hạo cùng Lục Chi Nghi lấy tư cách là cặp con riêng được nuôi ở bên ngoài mấy năm, Lục Kinh Hạo vẫn còn đỡ hơn một chút, có dã tâm có lòng cầu tiến, nhưng Cung Tuyết Mi và Lục Chi Nghi, lại là điển hình của loại chợ búa.

Ngay đến cả việc mắng chửi người khác, đều dùng đến những từ ngữ chanh chua, đánh đá mà Đường Tâm Lạc nói không nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đùng Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tiểu tiện nhân mà cũng dám cãi lời

"Lục Chi Nghi, tôi mong cô nên hiểu cho rõ một chút, tôi là người trưởng thành có quyền độc lập, cho dù tôi có không về nhà hay là đi đâu đi chăng nữa thì cũng đều được cả, đều không cần thiết phải báo cáo lại cho hai người biết."

Trong lòng tôi không hề hổ thẹn với Lục Kinh Hạo, cũng không còn thích Lục Kinh Hạo, lại càng không cần phải lấy lòng người của Lục gia. Nghĩ đến

những ngày tháng của nửa năm này ở Lục gia bị Cung Tuyết Mi cùng Lục Chí Nghi giày vò, Đường Tâm Lạc liền cảm thấy cực kỳ tức giận.

Được, nếu như bọn họ đã tự tới cửa, vậy thì cũng đừng trách cô không khách khí.

"À, Đường Tâm Lạc cái đồ tiện nhân này, cô bắt đầu cứng miệng rồi có phải không? Cô ăn của Lục gia, dùng của Lục gia, cô gả cho Kinh Hạo, sống là người của Lục gia, chết cũng phải thành quỷ của Lục gia chúng ta, hỏi tung tích của cô thì có gì mà không đúng? Chẳng lẽ cô ra ngoài làm chuyện mất mặt, cảm sùng Kinh Hạo nhà chúng tôi chỉ nói vài câu là xong sao!"

So với chữ đồng, Cung Tuyết Mi đứng thứ hai, thì những người ở phường chợ búa không dám nhận đứng thứ nhất.

Cung Tuyết Mi hôm nay không lóc thịt Đường Tâm Lạc, thì bà không phải là họ Cung!

"Bà Lục, tôi thấy là bà đang hiểu lầm rồi... Thứ nhất, tuy rằng tôi gả cho Lục Kinh Hạo, nhưng mà từ đêm tân hôn hôm đó cho đến bây giờ anh ấy chưa từng ở nhà lớn Lục gia. Mà tôi, lấy anh ấy cũng hề có tuần trăng mật, mà ngược lại lại phải ở bên nhà lớn để phục vụ cả nhà bà."

Đường Tâm Lạc vừa nói vừa đi ra ngoài, cô không có ý định đôi co với hai người này ở trước cửa phòng ngủ, muốn nói thì có thể xuống phòng khách dưới lầu để nói.

"Thứ hai, từ ngày đầu tiên từ lúc kết hôn, bà nói sẽ đem hết mọi việc trong Lục gia cho tôi quản lý. Phải, là tôi đang quản lý, thế nhưng bà lại chưa từng đưa cho tôi phí sinh hoạt. Các khoản từ trên xuống dưới của Lục gia nửa năm nay đều là do tôi chi trả. Câu vừa rồi của bà sai rồi, nửa năm qua không phải là tôi ăn của Lục gia, dùng của Lục gia, mà ngược lại, phải là các người ăn của Đường gia, dùng của Đường gia tôi!"

Nói xong, cô liền đóng sập cửa lại, không thèm để ý đến hai người đang nghe mà sùng sột, đi thẳng xuống lầu.

"Cô... Cô đã được gả đi rồi còn nói Lục gia Đường gia cái gì! Cô là con dâu của Lục gia, tiền của cô cũng là tiền của Lục gia, cho dù có đều là từ tài khoản của cô thì đã sao, không phải là cũng tương đương như dùng của Lục gia chúng tôi sao!"

Đường Tâm Lạc cũng chẳng muốn để ý đến bà ta, Cung Tuyết Mi, người đàn bà này ngoài chút nhan sắc ra thì chẳng hề có chút đầu óc nào.

Nếu không phải là sinh ra được người con trai có đầu óc toan tính, thì sao có thể được bố của Lục Kinh Hạo là Lục Chí Hạ cho lên làm vợ cả.

Tài sản trước và sau kết hôn đều không được chia rõ ràng, cũng không biết là tại sao lại có thể ngồi lên cái chức Lục phu nhân.

Cung Tuyết Mi thấy mình nói mà Đường Tâm Lạc chỉ cười khẩy, đột nhiên liền cảm thấy cực kỳ nhục nhã. Bà không ngờ rằng, Đường Tâm Lạc lại dám coi thường mình.

Cuộc sống nửa năm này tại Lục gia, đã khiến cho bà quen thuộc với một Đường Tâm Lạc khúm núm, lúc nào cũng cúi đầu.

Bảo Đường Tâm Lạc phải đi bên phải thì cô sẽ không dám đi bên trái, bảo cô đi hướng đông thì cô sẽ không dám đi hướng tây, không ngờ rằng bây giờ cô còn biết cãi lại, ngay đến cả lời nói của mình mà cô cũng dám không nghe.

Trên gương mặt Cung Tuyết Mi chất đầy sự mất kiên nhẫn, bà kéo Lục Chí Nghi cũng đang sùng sột, "Đi cản nó lại cho mẹ."

Hừ, dám chạy!

Bước vào cửa nhà Lục gia bọn họ, thì cho dù có đi cũng phải để lại toàn bộ gia sản của Mạc Doanh, bằng không, Đường Tâm Lạc, cô đừng nghĩ đến chuyện rời khỏi Lục gia.

Lục Chí Nghi bị Cung Tuyết Mi kéo một cái, liền vội vàng đi tới ngăn Đường Tâm Lạc lại.

Nhưng cô ta vừa chạy đến bên cạnh Đường Tâm Lạc thì dưới chân chợt trượt, mắt thấy sắp ngã xuống rồi, Lục Chí Nghi cũng không quan tâm xem mình đưa tay ra thì có đụng phải Đường Tâm Lạc không, hai cánh tay theo bản năng hướng về phía trước, đẩy vào lưng Đường Tâm Lạc.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đùng Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Cô muốn li dị

Đường Tâm Lạc lúc này đang đứng ở tầng hai của biệt thự Đường gia, sau lưng bỗng nhiên bị Lục Chí Nghi đẩy một cái như vậy, cô liền lập tức bị lăn xuống.

"Ầm——" Âm thanh nặng nề vang lên, quản gia và những người hầu vừa mới trốn đi kia bị tiếng động này làm cho giật mình mà đi ra.

"Tiểu... Tiểu thư..."

"A, giết người rồi! Giết người rồi! Mau báo cảnh sát —— mau gọi xe cứu thương —— "

*

Lúc Đường Tâm Lạc tỉnh lại, cô phát hiện mình đang ở trong một phòng bệnh cao cấp.

Bên cạnh giường cô không có một bóng người, nhưng ngoài cửa thì lại có tiếng ồn ào, miễn cưỡng đưa tay ấn vào chuông báo, trong chốc lát cửa phòng bệnh liền bị mở ra.

"Tiểu thư, cô thế nào rồi... Có cảm thấy khó chịu chỗ nào không?" Quản gia mặc dù lười biếng, nhưng mà cảm tiền lương của Đường gia để sống qua ngày. Đường Tâm Lạc xảy ra chuyện, thì bà vẫn phải lo lắng.

"Vẫn ổn... Chỉ là đùi hơi đau thôi." Đường Tâm Lạc nhú mồm, chạm nhẹ vào các nơi trên cơ thể, vẫn may, trừ cánh tay phải và chân trái có hơi đau, những chỗ khác cũng không có gì đáng ngại.

Thực ra từ trước đến nay cô luôn không yên tâm về mẹ con Lục gia.

Lúc đó khi cô ta cố ý đẩy cô, cô cũng đã đề phòng rồi.

Chỉ là, cô không nghĩ tới, mẹ con Lục gia lại ngu xuẩn đến vậy, câu được cá rồi liền cắn lại.

Sau khi bác sĩ bước vào giúp Đường Tâm Lạc kiểm tra xong, rồi dặn dò vài câu xong mới đi ra khỏi phòng bệnh.

Chuẩn đoán bệnh của Đường Tâm Lạc viết rõ ràng, cánh tay và bắp đùi bị thương, còn bị chấn động não nhẹ, dưới sự yêu cầu của Đường Tâm Lạc, những báo cáo xét nghiệm này đều sẽ được giữ lại để làm chứng cứ cô bị Lục gia ngược đãi.

"Bên ngoài ồn ào như vậy, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?" Đường Tâm Lạc lúc này đã ngồi dậy dựa nửa người vào đầu giường, hỏi quản gia.

"Là ký giả... Bọn họ... Bọn họ không biết là nghe được tin tức từ đâu, cho nên mới đổ tới đây." Lục gia là danh môn thế gia, Lục Kinh Hạo cũng vài lần được lên trên mặt báo giải trí, cho nên vừa nghe nói Lục Thiếu phu nhân nhập viện, các ký giả liền chạy đến đánh hơi được tin tức mà đến.

"Còn có... Còn có..." Quản gia lộ sắc mặt khó nói.

"Nói đi, còn có cái gì?"

"Còn có... Cảnh sát." Quản gia rốt cuộc cũng nói ra, "Nhưng mà tôi không biết là tiểu thư có đồng ý gặp cảnh sát hay không, dẫu sao nếu chuyện này làm lớn ra thì cũng sẽ có ảnh hưởng không tốt đến tiểu thư, cho nên... Tôi tạm thời ngăn lại giúp tiểu thư."

Haiz, thật đúng là tốt hơn chủ, nếu không phải cô chủ động hỏi, thì xem chừng còn không định nói cho cô biết.

"Để bọn họ vào đi." Cô bây giờ không rảnh để quan tâm đến người này, chờ xử lý cục diện rối rắm của Lục gia xong rồi tính sau.

"A... Để, để ai vào?" Quản gia mặt lộ vẻ kinh ngạc, dường như không tin vào những gì mình vừa nghe được.

Đường Tâm Lạc nhếch môi cười một tiếng, "Bà nói xem nên để ai vào, chẳng lẽ để ký giả vào sao?"

Não là một thứ rất tốt, nhưng hiển nhiên, quản gia của Đường gia bọn họ ăn trên ngồi trốc bao năm, ra cửa sớm đã không còn nhớ phải mang theo não rồi.

Quản gia nhìn thấy Đường Tâm Lạc không vui, lập tức cúi đầu đi ra khỏi phòng bệnh, trong chốc lát, hai vị cảnh sát liền bước vào.

"Chào Đường tiểu thư, chúng tôi là cảnh sát phá án phân cục công an đại lộ Phú An. Chúng tôi nhận được báo án, xế chiều hôm nay Đường tiểu thư bị người ở trong nhà đẩy từ trên cầu thang xuống, đối với vấn đề này chúng tôi muốn hỏi Đường tiểu thư một vài vấn đề..."

Sau mười mấy phút, hai vị cảnh sát rốt cuộc cũng rời đi.

"Tiểu thư, cô thật sự chuẩn bị lập án sao? Hai người kia, một người là mẹ chồng cô một người là em gái chồng, nếu như cô kiện bọn họ..."

"Bà cũng nói rồi đấy, hai người họ một người là mẹ chồng một người là em gái chồng, vậy mà hai người bọn họ bây giờ lại muốn hại tôi. Người nhà như vậy, bà cảm thấy tôi vẫn nên tiếp tục để yên sao? Bà nói không sai, tôi chẳng những chuẩn bị kiện bọn họ, mà tôi còn muốn li dị với Lục Kinh Hạo!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đùng Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Anh là người đàn ông đêm đó ?

Quản gia dường như bị lời nói của Đường Tâm Lạc làm cho khiếp sợ, há miệng hít vào một hơi, cuối cùng cũng không nói được gì nữa.

Đường Tâm Lạc không để ý tới bà, bảo quản gia điều chỉnh lại giường nằm cho mình, nằm ở trên giường yên ổn nghỉ ngơi.

Ngoài cửa có nhiều ký giả canh giữ như vậy, cho dù là người của Lục gia hay là những thân thích của Đường gia, lúc này cũng đều không dám tới gây chuyện. Bệnh viện Từ Ái này cũng đã từng nhận quyền góp từ mẹ cô, khoảng thời gian cuối cùng của mẹ cũng là ở đây, những nhân viên hộ lý trong này cô cũng rất quen thuộc, cho nên, cô không cần lo lắng là sẽ có người tới gây chuyện.

Ở đây nghỉ ngơi một chút đi, Đường Tâm Lạc.

Mây đã mất đi mẹ, không thể nào mềm yếu, bất lực như lúc trước nữa. Vốn dĩ cho rằng có thể dựa vào chồng và gia đình chồng nhưng mà tất cả lại ngược lại, mọi thứ trở nên thật kinh khủng.

Con người, chỉ có thể dựa vào chính bản thân mình.

Nhớ lại những thứ mà mẹ đã từng dạy cô trong quá khứ, Đường Tâm Lạc nằm ở trên giường bệnh, từ từ thiếp đi.

...

Đến khi mở mắt ra, thì bên cạnh đã có một người đàn ông lạ đang ngồi cạnh cô.

"Anh là ai?" Đường Tâm Lạc kinh ngạc ngồi dậy, tay phải bấm chuông báo, tay trái vụt qua chiếc tủ ở đầu giường để cầm lấy cặp kính đeo lên.

Không đeo kính, cô cảm thấy không an toàn.

"Đường tiểu thư không cần phải sợ, tôi không phải là người xấu." Người đàn ông mặc một bộ âu phục rất vừa vặn, trên mặt cũng đeo kính giống cô.

Chỉ là, cặp kính của người kia có chiếc gọng kính bằng vàng.

"Người xấu sẽ chẳng bao giờ tự nhận mình là người xấu." Đối phương mặc dù nhìn có vẻ rất nhã nhặn lịch sự, nhưng trên mặt Đường Tâm Lạc vẫn không hề buông lỏng sự cảnh giác.

Từ lúc mẹ bị bệnh, quản gia và người hầu của Đường gia liền bắt đầu có ý nghĩ gian dối. Nhưng ít nhất thì bọn họ cũng không dám làm gì quá đáng.

Nhưng bây giờ, người đàn ông này lại có thể khiến cho quản gia bỏ rơi không thèm để ý đến ý của cô mà cứ cho vào thẳng.

Đối với loại người như vậy, cô làm sao có thể không phòng bị?

"Là tôi quá mức đột ngột, khiến Đường tiểu thư hiểu lầm." Người đàn ông đeo kính khẽ mỉm cười, sự chân thành trên nét mặt không hề giống như đang giả dối, "Tôi họ Mạnh, tên là Mạnh Trạch, lần này tới đây là muốn nói về chuyện đêm hôm trước với Đường tiểu thư."

"Đêm hôm trước..."

Khuôn ngực trần cùng với cánh tay rắn chắc khỏe mạnh đột nhiên lại hiện ra trước mắt cô, Đường Tâm Lạc giật mình nhìn về phía đối phương ——

"Anh, anh chính là người đàn ông đã chiếm tiện nghi tôi!?"

"Khục... Khục..." Đối phương dường như còn hoảng sợ hơn cả cô.

"Đường tiểu thư nói đùa rồi, tôi chỉ là trợ lý của Thần thiếu mà thôi, người qua đêm cùng tiểu thư ngày hôm đó là Thần thiếu." Mạnh Trạch vội vàng giải thích, bề ngoài nhìn có vẻ ôn hòa, bình tĩnh, nhưng bên trong lòng lại đang vội vàng sợ hãi, nhưng mà tất cả những thứ này chỉ có mình hắn biết.

Lục gia hận nhất chính là đồ của mình mà lại bị người khác tranh giành. Đừng nói đến tranh giành, chỉ là đụng một chút, dính một chút cũng không được.

"Trần thiếu(*)?" Đường Tâm Lạc gọi lại một lần nữa cái tên này ở trong đầu, có thể ở trong căn hộ xa hoa kia lại là một người giàu có mang họ Trần, thành phố A hình như không có người như vậy.

"Ừm." Mạnh Trạch hoàn toàn không biết Đường Tâm Lạc đang nghĩ sai, tiếp tục gật đầu: "Tôi đại diện cho Thần Thiếu qua đây để báo với Đường tiểu thư, đêm hôm đó Thần thiếu rất hài lòng, cho nên muốn tiếp tục giữ quan hệ như vậy với Đường tiểu thư."

Đường Tâm Lạc đã suy tính trước là đối phương sẽ tìm đến mình để ra yêu cầu, nhưng cô thì, những lời Mạnh Trạch vừa mới nói không hề nằm trong phạm vi mà cô tưởng tượng.

"Giữ quan hệ như vậy?" Cô không nhận được lập lại một lần nữa, "Mạnh tiên sinh, tôi muốn hỏi rõ một chút, vị Trần thiếu nhà các anh... Ừm..., anh ta muốn duy trì mối quan hệ như thế nào với tôi?"

Giải thích(*): Trong tiếng trung họ Trần và Thần có cách đọc gần giống nhau nên ở đây Đường Tâm Lạc hiểu lầm thành Trần thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đình Vội Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Anh ấy muốn tôi giữ quan hệ gì với anh ấy ?

"Ý của Thần thiếu, có lẽ là muốn giữ quan hệ nam nữ lâu dài với Đường tiểu thư. Còn về việc bao nuôi, hay là cho Đường tiểu thư một thân phận thích hợp, thì cái này còn phải xem ý của Thần thiếu nữa."

"Nhưng mà, cơ thể của Đường tiểu thư rất sạch sẽ, Thần thiếu rất hài lòng. Trước khi đến gặp Đường tiểu thư, chúng tôi đã lấy được kết quả khám bệnh của Đường tiểu thư ở bệnh viện, trừ những vết thương nhẹ ở trên người Đường tiểu thư ra, những chỉ tiêu khác đều rất bình thường, hết sức phù hợp với yêu cầu của Thần thiếu."

"Anh... Ai cho anh có quyền, tùy ý lấy kết quả khám của tôi! Lẽ nào anh không biết, đây là đang xâm phạm quyền riêng tư của tôi sao?"

"Xin lỗi Đường tiểu thư, bệnh viện Từ Ái này thực ra là sản nghiệp dưới tay Thần thiếu, nếu như Đường tiểu thư muốn hỏi là ai cho quyền... Thì tôi nghĩ là, có lẽ là viện trưởng rồi."

"Anh..." Đường Tâm Lạc còn chưa nói xong, thì cửa phòng bệnh đã bị người ở bên ngoài kéo ra.

"Đường Tâm Lạc, có phải đầu óc cô có vấn đề rồi không, ai cho cô nói những lời đó với cảnh sát..."

Cửa phòng bệnh bị kéo ra, Cung Tuyết Mi cùng Lục Chi Nghi hồng hách xông vào.

Đường Tâm Lạc cho rằng bên ngoài đều là ký giả, thì bọn họ không dám vào chứ sao?

Hừ, bây giờ những ký giả kia đều đang bị bảo vệ ngăn lại, Cung Tuyết Mi bà hôm nay sẽ xem xem còn có ai dám đến chống lưng cho Đường Tâm Lạc không.

Cung Tuyết Mi dẫn theo Lục Chi Nghi dương dương đắc ý đi vào phòng bệnh, bọn họ vừa từ cảnh cục ra, mặc dù bị cảnh sát làm khó một hồi, nhưng sau khi Lục Kinh Hạo gọi điện thoại thì bọn họ liền bị tổng ra ngoài.

Đường Tâm Lạc muốn nói chuyện đàng hoàng với hai người họ, nhưng đây đúng thật là vọng tưởng hão huyền!

"Chắc chắc chắc, nhìn xem, nhìn xem đây là ai nào?"

Lúc Cung Tuyết Mi bước vào bà không nhìn thấy Mạnh Trạch, lúc này phát hiện ra có người bà lập tức làm như phát hiện ra chuyện gì khủng khiếp lắm vậy, kích động kêu to lên.

"Đường Tâm Lạc, cô đúng là một người phụ nữ không biết xấu hổ, mới kết hôn cùng với Lục Kinh Hạo chưa lâu, mà đã dám đem nhân tình về rồi! Cô nói xem, hẳn có phải là tên đàn ông mà cô trộm bao nuôi ở bên ngoài không? Nhìn cách ăn mặc của hắn, thì cô đã tốn bao nhiêu tiền trên người hắn rồi?"

"Haiz... Kinh Hạo đáng thương nhà chúng ta ở bên ngoài vất vả làm việc, kiếm tiền nuôi gia đình, người phụ nữ như cô ở nhà chúng tôi chỉ biết ăn mà lười làm thì cũng thôi đi, bây giờ còn cấm sừng Kinh Hạo, Lục gia chúng ta đã tạo nên nghiệt gì đây chứ!"

Cung Tuyết Mi mặc một bộ đồ dành cho các phu nhân mới được ra bán trong kỳ này, nhưng từ lúc vào phòng bệnh chưa lúc nào bà dừng chửi bới làm loạn, hành vi đánh đá này của bà căn bản không hề phù hợp với bộ đồ mà bà đang mặc trên người.

Cung Tuyết Mi đang chửi như hát hay, Lục Chi Nghi cũng không nhàn rỗi.

Cô ta ngúng nguẩy đi tới bên cạnh Mạnh Trạch, cô ta muốn xem xem người đàn ông vụng trộm với Đường Tâm Lạc là ai.

Nhìn thấy Mạnh Trạch trông cũng ra dáng, bộ quần áo đang mặc trên người cũng là của một nhãn hiệu cao cấp nào đó, trông mắt đảo một vòng, cô ta lập tức liền có cách.

"Anh à, có lẽ anh còn chưa biết, Đường Tâm Lạc là phụ nữ đã có chồng, cô ta đã lấy anh trai tôi rồi. Có phải là anh bị cô ta lừa rồi không? Nếu anh có gì khó nói thì cứ nói với tôi... Tôi sẽ thay anh giải thích với anh tôi."

Lục Chi Nghi vừa nói vừa hơi nghiêng người về phía Mạnh Trạch, cô ta làm như vô ý ép chặt hai tay lại trước ngực, cố gắng để ép ra một rãnh sâu

trước ngực để lộ rõ trước mặt Mạnh Trạch.

Mạnh Trạch không vui nhàu mày.

"Đường tiểu thư, nhưng lời tôi vừa nói mong cô có thể suy nghĩ kỹ một chút." Mạnh Trạch đứng lên, đưa một tấm danh thiếp cho Đường Tâm Lạc.

Đường Tâm Lạc cho rằng đôi phương thấy rắc rối đã tìm đến cửa rồi cho nên chuẩn bị bỏ chạy.

Cô cười mỉm, lễ phép nhận lấy danh thiếp mà Mạnh Trạch đưa, chứ cũng không để chuyện này trong lòng.

Cũng đúng, nếu như cô là một người đàn ông, mà gặp phải phiền toái giữa những người phụ nữ như thế này thì có lẽ cô cũng muốn chuồn.

"Được rồi, nếu như sức khỏe của Đường tiểu thư còn chưa bình phục, vậy thì tôi không quấy rầy nữa."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đùng Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thiếu gia nhà các anh là cái thá gì chứ ?

Lời chào tạm biệt của Mạnh Trạch khiến cho Cung Tuyết Mi lộ vẻ đắc ý, còn không chờ đến lúc Mạnh Trạch rời đi hẳn, bà đã the the chữ: "Đường Tâm Lạc cô đúng là đồ tiện nhân có mắt không trông, có một người chồng tốt như Kinh Hạo mà cô lại không biết quý trọng, suốt ngày ở bên ngoài quyến rũ những người chẳng ra gì. Cô nhìn cô xem..."

"À đúng rồi, vị phu nhân này..." Lúc Mạnh Trạch đi tới bên cạnh Cung Tuyết Mi, chợt dừng bước.

"Làm gì đấy? Anh quyến rũ con dâu tôi, còn muốn tôi ức hiếp bậc trưởng bối như tôi đúng không? Anh tới đây, tới đây... Anh có bản lĩnh thì thử động vào tôi xem, cẩn thận tôi kiện cho anh táng gia bại sản đấy!"

Cung Tuyết Mi là người đàn bà đi bên Lục Chí Hạ nhiều năm, kiến thức vẫn rộng hơn nhiều so với Lục Chí Nghi.

Bà chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra bộ âu phục trên người Mạnh Trạch chỉ là của một hãng hàng hiệu nào đó, người có tiền thật sự sẽ không ăn mặc thế này, bọn họ sẽ mặc hàng đặt may theo yêu cầu.

Đến những hãng hàng hiệu để mua thành phẩm, chỉ là những người giàu có thông thường không có bối cảnh đặc biệt gì.

Bà bây giờ đã chính thức trở thành vợ cả, trở thành quý phu nhân của Lục gia danh đúng với thực. Đối với những loại người bình thường không có gì đặc biệt này, bà không sợ!

"Vị phu nhân này, bà hiểu lắm rồi, tôi chỉ là muốn thông báo cho cô ấy một tiếng... Tôi đến đây, chỉ là để thay thiếu gia nhà chúng tôi đến thăm Đường tiểu thư. Trước khi đến đây, thiếu gia nhà chúng tôi đã dặn, nếu như có hân hạnh gặp mặt với người của Lục gia, thì giúp tôi chuyển lời đến các vị."

"Hừ, thiếu gia nhà các anh là cái thá gì chứ!"

Toàn bộ thành phố A làm gì có ai không biết Lục gia mới là gia tộc có quyền lực nhất, Cung Tuyết Mi luôn tự cho mình là phu nhân của Lục gia, cho nên căn bản là không hề để lời nói của Mạnh Trạch ở trong lòng.

"Nếu Lục phu nhân đã nói như vậy, vậy thì tôi biết rồi." Mạnh Trạch khoé miệng đem theo nét cười nhạt, không hề tức giận một chút nào.

Hắn phát hiện, ở bên cạnh Lục gia nhiều năm như vậy, hắn cũng đã luyện được tính khí như vậy—— càng giận, thì lại càng cười nhiều hơn.

Vốn dĩ hắn còn có hảo tâm muốn nhắc nhở vị vợ lẽ, phu nhân Lục gia này một chút, không nhắc ra đại danh của Lục gia, ai ngờ rằng đến cả Lục gia mà đôi phương cũng dám mắng.

Như vậy cũng tốt, bọn họ muốn chết, hắn cũng sẽ không ngăn.

Mạnh Trạch không nói thêm câu nào nữa, chỉ hướng về phía Đường Tâm Lạc đang ngồi dựa vào giường gật đầu một cái, kéo cửa phòng bệnh sau đó đi ra ngoài.

Sự rời đi của hắn, ở trong mắt của Cung Tuyết Mi lại trở thành hắn đang chạy mất dạng.

"Ha ha ha... Đường Tâm Lạc, thấy không, bây giờ ngay cả nhân tình của cô cũng chạy rồi, để tôi xem bây giờ cô còn có thể tìm ai đến để làm chỗ dựa nữa không!"

Lục Chi Nghi quỵn luyến đem tầm mắt từ trên cánh cửa phòng bệnh thu trở lại, nhìn về phía Đường Tâm Lạc, ánh mắt càng thêm ác độc.

Hừ, người đàn bà vô liêm sỉ, không biết giữ phẩm chất của một người phụ nữ, lúc đi học đã cướp hết mọi sự chú ý của cô ta, bây giờ gả cho anh trai rồi bị cô ta và mẹ giày vò nửa năm, vậy mà gương mặt lại vẫn trắng trong như giọt nước vậy.

Lục Chi Nghi chỉ cần vừa nghĩ tới lúc ở trường học, mấy bạn học nam mà cô ta thích đều thầm chú ý đến Đường Tâm Lạc, thì cô ta lại hận là không thể rạch nát mặt của Đường Tâm Lạc.

"Mẹ, đừng phí lời với cô ta nữa... Vừa hay bây giờ không có ai, bắt cô ta ký giấy nhận tội và chuyển nhượng tài sản luôn đi!"

Đường Tâm Lạc đã sớm biết rằng hai mẹ con này đến đây không chỉ đơn thuần là để mắng chửi vài câu, làm loạn cả nửa ngày, đúng thật là có ý đồ khác.

"Giấy chuyển nhượng tài sản? Giấy nhận tội? A... Lúc trước không phải hai người liên mồm nói là, tôi gả vào Lục gia, những thứ trên người của tôi đều là của Lục gia sao, sao bây giờ hai người lại đòi tôi ký giấy chuyển nhượng tài sản?"

Cung Tuyết Mi cùng Lục Chi Nghi hai người phụ nữ không có đầu óc này căn bản không thể hiểu được những thứ này. Đường Tâm Lạc dám khẳng định, người bày mưu tính kế sau lưng bọn họ, không phải là Lục Kinh Hạo thì chính là phu nhân nhỏ ghê gớm của Lục gia.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Bao nuôi người đàn ông khác

Hiện nay mình đang rất hoảng, hôm nay rachap không biết bao giờ ra nữa. Mong các bạn thứ lỗi cho mình.

Phía dưới khu nội trú của bệnh viện, có một chiếc Bentley màu đen đỗ bên đường.

Bệnh viện Từ Ái là một trong những bệnh viện tư tốt nhất thành phố A, vì nghĩ cho bệnh viện, cho nên cho dù có là viện trưởng thì vẫn phải đỗ xe trong bãi giữ xe.

Nhưng lúc này, chiếc bentley màu đen lại được Doãn Hứa lái vào bên trong bệnh viện, đỗ dưới khu nội trú của bệnh viện.

Mạnh Trạch lúc này đi ra từ trong khu nội trú, nhìn thấy chiếc bentley kia, liền đi về phía nó.

Mở cửa xe cạnh ghế lái, Mạnh Trạch nhỏ giọng báo lại: "Lục gia, ở bên trên xảy ra chút rắc rối."

Người đàn ông ngồi phía sau nhắm chặt mắt, Mạnh Trạch liền vội vàng hiểu ý mà bổ sung thêm

"Đường tiểu thư mặc dù không nói rõ, nhưng cô ấy đối với đề nghị của Lục gia... Có chút kháng cự." Căn nhắc một chút, Mạnh Trạch lại nói thêm một câu, "Nhưng mà, giống như chúng ta đã điều tra, cô ấy và Lục tứ gia - Người con riêng kia có quan hệ không tốt, vừa nãy lúc tôi chuẩn bị đi, thì mẹ chồng và em gái chồng cô ấy đến, nói chuyện có chút khó nghe."

"Nói chuyện khó nghe?" Lục Dục Thần rót cuộc cũng mở miệng, tầm mắt sắc bén rơi xuống mặt Mạnh Trạch.

Mạnh Trạch không nắm bắt được tâm tư của Lục gia, bị ánh mắt lạnh lùng của anh làm cho phát run, chỉ có thể cứng rắn bổ sung: "Đường tiểu thư có lẽ là muốn li hôn, nhưng Lục tứ gia có lẽ sẽ không tha người dễ dàng như vậy."

Lục Tứ gia mặc dù cũng họ Lục, nhưng so với gia chủ Lục gia là người trong tộc, thì vẫn còn kém xa.

"Gọi điện thoại cho viện trưởng Lâm, hẳn biết nên làm như thế nào." Chỉ chốc lát sau Lục Dục Thần lại nhắm hai mắt lại, "Còn Đường Tâm Lạc, cứ kệ cô ấy. Không có sự trợ giúp của Lục Dục Thần tôi, thì thành phố A này sẽ chẳng có mấy người dám tiếp nhận án li hôn của Lục gia."

Cho dù Lục gia chỉ là dòng thứ, nhưng Lục Kinh Hạo chỉ cần đánh vào bề mặt của Lục gia, thì cũng đã có thể hoành hành bá đạo ở thành phố A này. Mạnh Trạch hiểu ý gât đầu, biết Lục gia là đang muốn mài giũa tính tình của Đường tiểu thư, cho nên cũng không nói gì nữa, khom người ra khỏi xe, đi xử lý chuyện mà Lục gia phân phó.

*

Bên trong phòng bệnh, vẫn còn đang ồn ào náo loạn.

"Đường Tâm Lạc, đừng có phí lời...Bây giờ ký hai phần văn kiện này ngay cho tôi. Nếu như cô ký, thì xét trên thân phận cô và Kinh Hạo là vợ chồng, thì tôi sẽ để cho cô và Kinh Hạo chia tay vui vẻ. Chúng tôi cũng sẽ không kiện cô tội ngoại tình, bằng không... Hừ, cô cứ chờ đến lúc bị thân bại danh liệt tại thành phố A này đi!"

Cung Tuyết Mi cao ngạo ném hai phần văn bản lên người Đường Tâm Lạc.

Bà muốn ném thẳng vào mặt Đường Tâm Lạc, nhưng lúc vừa chuẩn bị ra tay, lại bị ánh mắt lạnh băng sắc bén của Đường Tâm Lạc làm cho sợ hãi.

Vì vậy, vốn dĩ là muốn quăng hai phần văn bản lên mặt Đường Tâm Lạc, nhưng cuối cùng lại rơi xuống trên người cô.

Đường Tâm Lạc trong đáy lòng cười lạnh một tiếng, Cung Tuyết Mi thật đúng là người loại người chỉ được về ngoài mạnh mẽ.

Cầm hai phần văn bản kia lên sau đó cúi đầu nhìn một cái, cô liền bật cười.

"Cô, cô cười cái gì?!"

"Tôi cười cái gì? Tôi cười vì Lục gia các người lớn mặt quá..." Đường Tâm Lạc không chút do dự ném hai phần văn bản kia xuống đất.

"Chẳng những muốn 40% cổ phần của Đường thị ở trong tay tôi, lại còn soạn ra một bản tự nhận tội. Lục phu nhân, thứ cho tôi được nói thẳng, Lục gia các người đều cảm tình con rắn sao? Lòng tham vô đáy, đúng là không biết sợ gì."

Đường Tâm Lạc lần này thật sự nổi giận, bản tự nhận tội này bắt cô tự nhận là cô ngoại tình trong cuộc hôn nhân này. Còn bắt cô thừa nhận là có bao nuôi một người đàn ông khác, cho dù là lý do, thì lỗi lầm của cả hai vợ chồng đều đổ tất về phía cô.

Haha, bao nuôi một người đàn ông khác, 48 tiếng trước cô vẫn còn là một cô gái còn nguyên vẹn, cô lấy cái gì để đi bao nuôi một người đàn ông khác đây?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đùng Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Hai mẹ con bị đuổi đi

À nhon:< mình trở lại rồi đây:vv

Nhìn thấy Đường Tâm Lạc không phối hợp, sắc mặt Cung Tuyết Mi liền trầm xuống.

Bà nháy mắt với Lục Chỉ Nghi, Lục Chỉ Nghi hiểu ý gật đầu.

Hai người một trái một phải đi tới bên cạnh giường với Đường Tâm Lạc, chuẩn bị kéo tay của Đường Tâm Lạc để bắt cô ký tên, nhưng lúc này cửa phòng bệnh, "Rầm" một tiếng bị người từ bên ngoài mở ra.

"Chính là hai người phụ nữ này, bọn họ là bệnh nhân chạy ra từ khoa tâm thần ở bên cạnh, mau bắt hai cô ta lại!"

Vài người đàn ông mặc áo khoác ngoài màu trắng, đeo khẩu trang cùng với nhân viên y tế xông vào phòng bệnh.

Cung Tuyết Mi cùng Lục Chỉ Nghi hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Nhưng chỉ trong vài giây đồng hồ, hai người liền bị nhân viên y tế khống chế.

"Các anh buông tôi ra... Tôi là Lục phu nhân - Cung Tuyết Mi, nếu các anh không buông tay tôi sẽ kiện các anh phải táng gia bại sản!"

"Ồ... Các anh làm gì vậy, các anh bắt nhầm người rồi! Tôi là đại tiểu thư của Lục gia, các anh không thể làm vậy với tôi được... Các anh buông tay ra, mau buông tay!"

Một người trong số những nhân viên y tế mặc áo khoác dài trắng lạnh lùng cười ra lệnh: "Viện trưởng nói hai người này là bệnh nhân bị hoang tưởng nặng, lấy băng dính miệng bọn họ lại, trói lại luôn, nếu còn kêu nữa, sẽ quấy rầy đến những bệnh nhân khác."

Những nhân viên y tế khác không hề nghi ngờ gì mà làm theo, bệnh nhân giống như thế này bọn họ đã gặp nhiều rồi, không còn lạ lẫm gì nữa.

Sau một hồi náo loạn, Cung Tuyết Mi cùng Lục Chỉ Nghi vừa nãy còn vịn lần phách lối lúc này bị người ta đẩy ra ngoài. Vệ sĩ mà hai người mang tới đã sớm bị người mà Mạnh Trạch đưa đến khống chế.

Những phóng viên, ký giả vốn đang bị ngăn lại lúc này đã không còn bị ngăn cản nữa, cầm máy ảnh lên chụp hình Cung Tuyết Mi cùng Lục Chi Nghi không ngừng, sau chuyện này nếu Lục Chí Hạ cùng Lục Kinh Hạo không bỏ ra một khoản tiền để khống chế dư luận, thì Lục tứ gia sẽ thật sự mất mặt.

Phòng bệnh vừa mới vô cùng náo loạn, lúc này nhanh chóng trở nên lạnh tanh.

"Đường tiểu thư, cô không bị thương chứ?" Đúng lúc Đường Tâm Lạc đang cảm thấy kì lạ, thì bóng dáng của Mạnh Trạch liền xuất hiện ở ngoài cửa.

"Những người vừa rồi... Là do anh sắp xếp?" Cô không khỏi nheo lại mắt.

"Không, không phải tôi, là Thần thiếu sắp xếp. Đường tiểu thư, vừa nãy tôi ra ngoài là để báo cáo lại tình huống ở trong này cho Thần thiếu, Thần thiếu biết cô gặp rắc rối, cho nên liền lập tức sắp xếp người đến."

"Như vậy... Coi như là tôi nợ Thần thiếu của các anh một ân huệ, thay tôi cảm ơn anh ta." Đường Tâm Lạc nhàn nhạt mở miệng, cô thật sự không quá quan tâm đến người đàn ông mà ngay đến cả đáng về cô cũng không nhớ nổi kia.

"Vậy Đường tiểu thư, cô nghỉ ngơi đi... Tôi đi đây." Lời cũng đã được chuyển, còn lại thì phải chờ vào sự hiểu ý của Đường tiểu thư rồi.

"Ừm, đi thông thả." Mặc dù trong lòng còn có nghi vấn, nhưng Đường Tâm Lạc cũng không hề biểu hiện ra ngoài.

Đợi đến khi Mạnh Trạch rời đi, Đường Tâm Lạc lấy điện thoại ra, gọi cho Vạn Vi Vi - bạn thân của cô. Cô, Vạn Vi Vi và Tô Tinh, là bạn thân thời còn là học sinh, tình bạn của ba người được duy trì đến tận sau khi tốt nghiệp đại học.

Tô Tinh ra nước ngoài và vẫn còn học lên tiếp, cô cùng Vạn Vi Vi, một người thì đi lấy chồng, một người thì bận rộn với công việc. Thời gian trước cô bị người của Lục gia giày vò thảm hại, còn không dám nói chuyện bị ngược đãi ở Lục gia cho bạn thân mình. Hôm nay, nếu cô đã quyết định ly dị, thì nếu có chuyện gì cô cũng không sợ mà nói cho người bên cạnh biết.

Điện thoại vang lên rất lâu, Vạn Vi Vi mới bắt máy.

"A lô, Vi Vi... Có phải cậu không yêu tớ nữa không, sao mãi mới nghe điện thoại vậy?" Đường Tâm Lạc cố ý trêu chọc Vạn Vi Vi một chút, cố ý dùng giọng tức giận để nói.

"A... Tiểu Lạc, tớ...ừm... Không, không làm gì..."

Đầu bên kia điện thoại, giọng của Vạn Vi Vi có chút kỳ lạ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Những kẻ thọc gậy bánh xe luôn là bạn thân

Đường Tâm Lạc không khỏi cau mày, "Vi Vi, cậu ở bên đó thế nào? Có phải là có chuyện gì không, tớ có làm phiền cậu không?"

"Ừm, không... Dĩ nhiên là không... A, không có... Cậu tìm tớ... Có chuyện gì sao?"

Đường Tâm Lạc hết sức tin tưởng Vạn Vi Vi, mặc dù cảm thấy giọng nói của Vạn Vi Vi là lạ, nhưng nếu cô đã nói vậy thì cô cũng không để trong lòng nữa.

"Vi Vi, tớ gọi điện thoại là vì muốn nói với cậu, tớ muốn li hôn với Lục Kinh Hạo."

"Vậy, vậy sao? Cậu cùng Kinh... Lục Kinh Hạo, xảy ra chuyện gì sao?"

Đường Tâm Lạc lạnh lùng nói: "Anh ta có người khác ở bên ngoài rồi, chính mắt tớ nhìn thấy anh ta lên giường cùng người phụ nữ khác."

"Vậy... vậy cậu có... ừm, nhìn thấy người phụ nữ ấy là... Là ai không?"

"Không"

...

Đầu bên kia điện thoại liền trầm mặc một hồi ngắn ngủi, qua một hồi, Vạn Vi Vi mới lại lần nữa mở miệng.

"Tiểu Lạc, chuyện này cậu phải suy nghĩ kỹ, Lục gia là nhà có máu mặt, cậu làm như vậy nhà bọn họ sẽ không đồng ý dễ dàng đâu. Tớ cảm thấy, trừ phi là cậu chia một phần tài sản cho Lục gia, bằng không Lục gia khẳng định sẽ không thả ra đâu."

"Vi Vi, tại sao ngay cả cậu cũng nói như vậy? Người làm sai là Lục Kinh Hạo, không phải tớ, dựa vào cái gì mà bắt tớ phải chịu trách nhiệm chứ?"

"Nhưng mà bây giờ người chủ động nhắc đến chuyện li hôn là cậu?" Vạn Vi Vi dường như tự cảm thấy giọng điệu của mình không được tốt lắm, liền nhẹ giọng an ủi: "Nhưng mà cậu yên tâm, dù có như thế nào thì tớ cũng sẽ đứng về phía cậu. Nhưng mà...Nội bộ Đường gia các cậu bây giờ cũng không được đoàn kết, Lục gia lại của cải dồi dào, tốt nhất vẫn không nên lấy trứng chọi với đá, việc có thể dùng tiền để giải quyết thì đừng làm lớn chuyện lên."

Đường Tâm Lạc biết Vạn Vi Vi là đang lo nghĩ cho cô, nhưng câu này nghe thế nào cũng cảm thấy kỳ lạ.

"Được rồi, Vi Vi cậu nói cũng đúng, đúng là tớ nên suy nghĩ thật kỹ. Tuần sau vừa hay là tiệc sinh nhật của Lục lão phu nhân, đến lúc đó... Tớ sẽ đi cầu xin Lục lão phu nhân."

Lục lão phu nhân trong lời nói của Đường Tâm Lạc không phải là một người thông thường, bà là phu nhân của Lục lão gia tử - bốn gia Lục gia, kẻ ngoại tộc như Lục Kinh Hạo, thấy người trong tộc của Lục gia chỉ có thể hết sức lấy lòng.

Hơn nữa, người phụ nữ giống như Cung Tuyết Mi, cho dù là có muốn lấy lòng thì cũng không phải là muốn là được.

Nếu không phải lúc mẹ Đường Tâm Lạc còn sống có cơ duyên kết bạn với Lục lão phu nhân, thì dựa trên thân phận của Lục Kinh Hạo cùng mẹ anh ta, nói không chừng căn bản còn không có cơ hội được gặp Lục lão phu nhân.

Cúp điện thoại, Vạn Vi Vi đem điện thoại bỏ vào tủ trên đầu giường.

"Thế nào, người phụ nữ kia nói thế nào?"

Một bàn tay to lớn vuốt dọc theo cơ thể của cô ta, trượt từ đằng sau lưng ra phía trước, bóp lấy bộ ngực mềm mại của cô ta, ngang ngược ôm Vạn Vi Vi vào trong ngực.

"Cô ta nói là sẽ đến dự tiệc sinh nhật của Lục lão phu nhân, nhờ lão phu nhân giúp đỡ."

Vạn Vi Vi quặn rũ quay đầu lại hôn lên môi đối phương, dục vọng vừa mới phát tiết của người đàn ông ở đằng sau lưng vì sự trêu đùa của cô ta mà lại một lần nữa trở nên kích động.

"Em đúng là một tiểu yêu tinh khiến cho người ta phải mệt nhọc..." Bàn tay to lớn của người đàn ông lật người Vạn Vi Vi lên, nếu như Đường Tâm Lạc ở đây lúc này, nhất định sẽ bị cảnh tượng trước mắt này làm cho khiếp sợ và cảm thấy buồn nôn.

Người bạn thân nhất của cô - Vạn Vi Vi, cả người không một mảnh vải, bị người chồng mới cưới nửa năm của cô đè ở dưới thân.

Cả căn phòng ngửi tràn đầy hơi thở của sự ân ái, quần áo của người đàn ông và người đàn bà, rải từ cửa phòng vào đến bên giường, có thể tưởng tượng ra, hai người này vừa mới trải qua một cuộc "giao chiến" kịch liệt đến mức nào.

"Đáng ghét, anh còn không biết xấu hổ mà nói sao... Nếu không phải ngày hôm đó anh ở đó làm chuyện kia với người ta, thì cũng sẽ không có rắc rối như hiện giờ. Lần này xong rồi... Chuyện bị Đường Tâm Lạc phát hiện ra rồi, nếu sau này cô ta phát hiện ra chuyện giữa em và anh... Vậy thì người ta phải làm sao đây!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đùng Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Bốn gia của Lục gia mới là điểm mấu chốt

Vạn Vi Vi nhõng nhẽo, yêu kiều không những không khiến cho người ta chán ghét, ngược lại còn có nét thú vị không nói nên lời.

Hơn nữa cô ta lúc này đang không một mảnh vải che thân nằm ở bên dưới người của Lục Kinh Hạo, mỗi khi cử động một chút vật mềm mại ở trước ngực lại dao động, lúc này mắt của Lục Kinh Hạo đều đã đờ ra rồi.

Thật đúng là một báu vật quyến rũ!

Nếu Đường Tâm Lạc có được một nửa sự kiều mị, quyến rũ của Vạn Vi Vi, thì hẳn việc gì phải tìm phụ nữ ở bên ngoài.

Vừa nghĩ tới Đường Tâm Lạc đeo một cặp kính mắt cứng nhắc vô vị, trong lòng Lục Kinh Hạo liền chỉ còn lại sự bức bối. Nếu không phải là vì muốn lấy sự ủng hộ của mẹ Đường Tâm Lạc, thì hẳn việc gì phải lấy một người phụ nữ như khúc gỗ như vậy để khiến cho bản thân chịu thiệt chứ.

Đưa tay hung hăng nắm lấy ngực của Vạn Vi Vi, Lục Kinh Hạo đem tất cả sự bức tức trong đáy lòng phát tiết lên người Vạn Vi Vi.

"Anh yên tâm, cô ta sẽ không làm ra được trò bịp bợm gì đâu... Hôm đó, em sẽ thay cô ta chuẩn bị một phần hậu lễ!"

Chỉ chốc lát sau, lại có âm thanh nhịp nhàng truyền ra từ trong phòng.

*

Một tuần trôi qua, quan hệ giữa Đường Tâm Lạc và Lục Kinh Hạo rơi vào bế tắc.

Lục gia thà chết không thừa nhận Lục Kinh Hạo ngoại tình, Đường Tâm Lạc ban đầu có chút xấu hổ với Lục Kinh Hạo, vẫn luôn cho rằng mình là vì mẹ cho nên mới cưới anh ta, cho nên chưa bao giờ có ý phòng bị anh ta.

Không có chứng cứ anh ta ngoại tình, sau lưng cô cũng không có người thân nào có thể dựa dẫm được, người làm trong nhà còn có tâm tư khó lường, nói thật... Đường Tâm Lạc cũng tự thừa nhận, so với Lục gia, những thứ mình có trong tay đều là những thứ thối nát.

Nhìn lại bên Lục Kinh Hạo, gia nghiệp to lớn của Lục gia ở thành phố A vững chắc hơn Đường gia biết bao nhiêu lần.

Hơn nữa Lục Kinh Hạo rất biết làm người, mặc dù thỉnh thoảng có xã giao, nhưng cũng không hề để lại tiếng đào hoa ở bên ngoài. Mà Cung Tuyết Mi cùng Lục Chi Nghi hai mẹ con này cũng không phải là không biết làm gì, đợt này cũng thường xuyên đến tụ tập cùng các phu nhân tự nhận mình không tốt.

Từ sau khi hai mẹ con ra khỏi bệnh viện tâm thần, hai mẹ con cô ta lại càng hận cô hơn.

Đường Tâm Lạc nhận được lời hỏi thăm từ vài người bạn, những cuộc hội thoại đều là về việc hai mẹ này ở bên ngoài tung tin đồn nhảm nhảm bôi đen cô.

"Đường tiểu thư, từ thủ tục pháp luật, cô li hôn với Lục thiếu, thì chỉ cần thanh toán khoản tài sản chung của hai bên và tài sản trước hôn nhân. Nhưng mà... Cô cũng biết, đại nghiệp của Lục gia ở thành phố A, nếu như bọn họ không muốn li hôn hoặc là muốn được chia một phần lớn tài sản của cô thì mới cho cô li hôn, vậy thì chuyện này khó xử lý rồi."

Người đang phân tích tình hình trước mắt cho Đường Tâm Lạc, là luật sư Trương - người từng có quan hệ hợp tác lâu năm với mẹ của Đường Tâm Lạc.

Mà Lục gia trong lời của ông ta nói, thật ra cũng không phải là Lục Chí Hạ bố của Lục Kinh Hạo là chủ của trong một nhánh của Lục gia.

Lục gia trong lời nói của ông, là Lục gia mà có thể nắm được huyết mạch kinh tế của quốc gia này, một quyết sách là có thể ảnh hưởng đến quốc gia này. Đó là bốn gia của Lục gia, ngôi nhà cô duy nhất có tư cách tọa lạc trên con đường Đế An, đây chính là nhà chính của bốn gia Lục gia.

"Tôi biết rồi Trương luật sư, đề nghị của ông tôi sẽ cân nhắc."

Đường Tâm Lạc vội vã ra khỏi tòa nhà của luật sư, để tài xế đưa cô về chỗ quen thuộc.

Nếu tất cả mọi người đều vì mối quan hệ của bốn gia Lục gia, mà không coi trọng việc li hôn của cô và Lục Kinh Hạo. Như vậy thì tối nay, mượn tiệc sinh nhật của Lục phu nhân Lục gia, cô qua đó, nhờ lão phu nhân nể mặt mẹ cô mà giúp cô lần này.

Lễ phục mặc trong thợ yếm đã được chuẩn bị từ sớm, vì để không thất lễ với người, Đường Tâm Lạc ở chỗ quen thuộc spa một lượt từ đầu đến chân xong, mới đến chỗ của nhà tạo mẫu, làm lại kiểu tóc, trang điểm và thay lễ phục.

Ngồi lên xe, tài xế lái xe đến con đường Đế An.

Nơi đó, là ngôi nhà chính của bốn gia Lục gia.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đùng Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tham gia thợ yếm

~~~~Edit: Thủy Tiên~~~~

Trời dần tối, những đèn lồng đỏ của đuôi xe sáng lên thành một dọc trên con đường đại lộ Đế An.

Ngôi nhà sang trọng tọa lạc ở đỉnh sườn dốc của đại lộ Đế An, chính là nơi mà lão phu nhân của Lục gia tổ chức thợ yếm.

Sau khi được bảo vệ cẩn thận kiểm tra thiệp mời của Đường Tâm Lạc xong, liền cung kính mời cô vào bên trong trang viên.

Diện tích của Lục gia rất lớn, toàn bộ trang viên bao gồm có sân golf, hồ bơi, vườn hoa, hầm trú ẩn, phòng yến hội, bãi đậu xe, rạp chiếu bóng tư nhân... Tóm lại những chức năng mà những khu giải trí, thể thao nên có, thì ngôi nhà này đều có cả.

Xe dừng ở bên ngoài ngôi nhà theo sự chỉ dẫn, Đường Tâm Lạc ưu nhã xuống xe, vừa mới đứng vững, liền nghe thấy những người xung quanh liên tục hít vào.

Không phải là lễ phục bị rách đấy chứ?

Đường Tâm Lạc cẩn thận cúi đầu kiểm tra lễ phục, rất tốt, không có vấn đề gì... Vậy thì, vấn đề không phải là ở trên người mình.

Cô lại lần nữa ngẩng đầu lên, không quan tâm đến những người khác nữa, sau khi đem quà đưa cho quản gia, trên mặt liền mang theo nét cười âm thầm bước vào Lục gia.

Đợi sau khi cô vừa đi...

"Người vừa nãy... Là Đường Tâm Lạc của Đường gia?"

Một người xuống sau Đường Tâm Lạc không dám tin mà kéo kéo góc áo của người bạn đi cùng mình.

"Hình, hình như là vậy."

"Có phải là cô ta phẫu thuật thẩm mỹ không? Thế này cũng quá là xinh đẹp..."

"Nhất định là đi phẫu thuật thẩm mỹ rồi, nếu không thì sao có thể thay đổi nhiều đến vậy được..."

"Có lẽ là do cô ta không đeo kính, tôi nhớ trước đây cô ta luôn đeo một cái kính gọng đen, nhìn vừa cứng nhắc lại vừa đần độn. Không ngờ bỏ kính ra, lại khác biệt lớn như vậy."

"Bỏ kính ra thì cũng không thể có thay đổi lớn như vậy được, tôi vẫn cảm thấy là cô ta đi phẫu thuật thẩm mỹ!"

Những lời bàn luận của những người bên cạnh Đường Tâm Lạc, lúc này cô cũng đã ít nhiều nghe được, nhưng mà cô không hề tức giận, ngược lại càng bình tĩnh lạ thường.

Hào phóng đoan trang bước từng bước về phía trước, cô không muốn làm một đại tiểu thư Đường gia vừa đơn điệu vừa cứng nhắc trong ấn tượng của những người khác nữa. Cô càng không muốn tiếp tục khiến người ta cảm thấy, Lục gia đồng ý để cô bước vào cửa, Lục Kinh Hạo cưới Đường Tâm Lạc cô là phải chịu sự thiệt thòi lớn.

Cô đã sớm biết được những lời đồn ở bên ngoài về cô, đần độn, cứng nhắc, không có chút gọi cảm nào.

Đường Tâm Lạc thừa nhận, trong quá khứ cô vì muốn khiến mẹ cảm thấy yên tâm, cho nên cô đúng là đã chọn một người có thể nối nghiệp Đường Thị và đáng tin để xuất hiện cùng mình trước mặt công chúng.

Nhưng hôm nay, cô nữa không cần nguy trang nữa, cũng không cần vì bất kỳ một ai mà khiến bản thân mình thiệt thòi nữa.

Gỡ xuống cặp kính đen đã đeo vài năm, đeo lên một cặp kính áp tròng phù hợp với mình, mặc dù còn chưa quen lắm, nhưng mà Đường Tâm Lạc từ nay về sau sẽ khiến cho mọi người biết rằng, cô cùng Lục Kinh Hạo, rốt cuộc là ai không xứng với ai.

Đường Tâm Lạc từng bước vững vàng bước lên bậc thang bằng bạch ngọc, dưới sự hướng dẫn của người giúp việc cô bước vào trong phòng tiệc.

Bên trong phòng tiệc, đã sớm có rất nhiều người.

Trong phòng tiệc lớn như vậy, ở trong góc phòng có một đoàn nhạc được đặc biệt mời đến để biểu diễn. Phía xa trên chiếc bàn dài pha chế đủ các loại rượu, các loại bánh ngọt và đồ ăn tinh xảo.

Đi qua sân nhảy, Đường Tâm Lạc nhìn thấy Lục lão phu nhân ngồi ở trong cùng được mọi người vây quanh.

Bên cạnh bà, là những người đang vây quanh để chúc thọ.

Cung Tuyết Mi lúc này đang chen chúc ở ngoài cùng, cho dù bà là phu nhân dòng thứ của Lục gia, nhưng ở trước mặt của lão phu nhân chính thức của lão gia Lục gia, thì ngay đến cả tư cách nói chuyện cũng không có.

"Đường tiểu thư, lão phu nhân đã dặn dò, nếu như thấy cô tới, thì đưa cô qua đó."

Người dẫn đường cho Đường Tâm lạc đã sớm nhận được sự dặn dò của lão phu nhân, Lục lão phu nhân có quan hệ thân thiết với mẹ của Đường Tâm Lạc, dĩ nhiên là cũng hết sức yêu quý Đường Tâm Lạc.

"Phiền anh." Đường Tâm Lạc khẽ gật đầu, nhắc đuôi váy đi theo.

Cô không biết rằng, việc cô nhắc vấy, đáng đi của cô, trong lúc lơ đãng, đã rơi vào mắt của người có ý.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đình Vợ Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Người mà lão phu nhân cưng chiều nhất vẫn là cô

"Lão phu nhân, Đường tiểu thư đã tới." Người làm nhẹ nhàng nhắc nhở Lục lão phu nhân, những người khác dù là không cam lòng, lúc này nghe thấy như vậy cũng chỉ đành có thể đành ra một lối cho cô.

Ai cũng biết, nữ tổng tài chết tiệt của Đường gia kia lại rất không có phúc khí, vậy mà lại có thể lọt vào tầm mắt của Lục lão phu nhân. Mấy năm nay, nếu không có Lục lão phu nhân ngoài sáng trong tối hỗ trợ, thì sản nghiệp của Đường gia sớm đã rơi vào tay của người khác.

Cho đến hôm nay vị tổng tài của Đường gia mất rồi, đứa con gái mà ông để lại, lại được Lục lão phu nhân sắp xếp để kết hôn với con cháu dòng nhánh của Lục gia.

Chỉ tiếc rằng, gần đây những tin đồn liên quan đến chuyện Đường tiểu thư quan hệ bất chính cũng không ít.

Mọi người lúc này không nhận được đặc ý, chờ lát nữa sẽ tự mình ra chiêm chốc Đường Tâm Lạc mấy câu.

"Bà Lục, Tâm Lạc tới rồi... Tâm Lạc chúc người sinh nhật vui vẻ, phúc như đông hải trường lưu, thọ bi nam sơn."

Giọng nói mềm mại truyền ra từ trong đám người, mọi người không khỏi quay đầu nhìn, những người nhìn thấy đều không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đây....Người này là cô gái ngốc nghếch của Đường gia sao!

"Ai chà, là Tâm Lạc à... Tới đây, mau tới đây để bà xem nào, cháu lớn thật rồi, thật đúng là càng lớn càng đẹp."

Lục lão phu nhân vừa nhìn thấy Đường Tâm Lạc, trên mặt liền hiện ra một nụ cười thật tâm đầu tiên trong buổi tối hôm nay. Bà kéo Đường Tâm Lạc đến bên cạnh mình, vỗ lên mu bàn tay của cô, sau đó nhìn không được liên căn thận nhìn xem cô gái nhỏ xinh đẹp trước mắt.

Cặp kính thường ngày che đi đôi mắt hoa đào xinh đẹp lúc này đã được bỏ xuống, Đường Tâm Lạc tối nay mặc một bộ lễ phục đuôi cá màu trắng, trên bộ lễ phục có điểm thêm những hạt trân châu và thạch anh, ở dưới ánh đèn rực rỡ mỗi bước đi của cô đều tạo ra ánh sáng lóa mắt.

Mái tóc dài của cô được buộc tùy ý ở sau đầu, nhìn rất quyến rũ, cái cổ thon dài trắng nõn hoàn toàn được lộ ra ngoài, da thịt trắng như sứ, nổi bật lên dưới đôi khuyên tai và vòng cổ làm bằng trân châu.

"Tốt, đúng là càng ngày càng tốt... Từ lúc cháu lập gia đình, bà liền rất ít khi gặp được cháu, nếu không phải lần này làm thọ yến, chỉ sợ đứa bé hiếu thuận chỉ biết lo cho bố mẹ chồng như cháu sẽ còn chẳng đến thăm bà nữa!"

Lục lão phu nhân hiển nhiên là không biết hoàn cảnh thật khi Đường Tâm Lạc được gả đến nhà Lục Kinh Hạo. Nhưng mà cũng không trách lục lão phu nhân, trước đây trong lòng cô cảm thấy áy náy với Lục gia cho nên mới cô ý giấu, nhưng hôm nay...

Lão phu nhân kéo tay cô nói chuyện hồi lâu, đáy lòng không khỏi có chút đáng tiếc. Cháu trai cả của mình cũng không phải là người hiền lành, bằng không ban đầu, bà đã để cho cô gả cho cháu trai cả của bà.

Hai người chỉ lo nói chuyện, các phu nhân tiểu thư của các nhà giàu trong thành phố A bỗng nhiên đều trở thành thừa thãi. Cung Tuyết Mi đứng ở phía ngoài cùng của đám người, nhìn Đường Tâm Lạc vừa vợ lại vừa đồ kỵ.

Cô biết lão phu nhân thiên vị Tâm Đường Tâm Lạc, chỉ là không nghĩ tới lại thiên vị đến vậy.

Đường Tâm Lạc thấy nói chuyện cũng được khá lâu rồi, chuẩn bị thô lộ vấn đề giữa mình và Lục Kinh Hạo với lão phu nhân.

Cô vừa mới chuẩn bị mở miệng, lại bị người khác cắt đứt.

"Tâm Lạc, tốt quá.... Thì ra em ở đây."

Thân ảnh cao lớn của Lục Kinh Hạo xuất hiện ở trong đám người, trừ lục lão phu nhân ra, thì những người ở đây sớm đã biết vụ việc ồn ào giữa Đường Tâm Lạc và Lục gia.

Thấy Lục Kinh Hạo xuất hiện, đám người liền chủ động nhường đường, chờ xem kịch hay của hai người.

Đường Tâm Lạc nghe được tiếng gọi liền quay đầu, đập vào mắt là Lục Kinh Hạo mặc một bộ lễ phục trắng được đặt làm theo yêu cầu, trông vô cùng

anh tuần.

Bạn gái đi cạnh anh ta, mặc một bộ lễ phục màu đen.

Bộ lễ phục kia cực kỳ hở hang, vải vóc của bộ lễ phục có thể dùng từ trong suốt để hình dung, không chỉ có như vậy, phần ngực còn được áo corset đẩy lên hết cỡ, tạo thành một loại miêu tả sinh động đánh thẳng vào thị giác

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Mất mặt trước lão phu nhân

Những người xung quanh ồn ào chỉ trích người phụ nữ mặc đồ đen kia.

Mọi người còn tưởng rằng Lục Kinh Hạo là gan lớn như vậy, lại dám đem cả niềm vui mới đến tham gia thọ yến của lão phu nhân. Kết quả cẩn thận nhìn lại một chút, mới phát hiện ra là Lục Chi Nghi - em gái Lục Kinh Hạo.

Ăn mặc diêm dúa lõe loét như vậy, Lục Chi Nghi ăn mặc giống như những nữ minh tinh hạng ba vậy, hở hang để thu hút ánh nhìn, dẫn đến việc mọi người xung quanh nhìn thấy đều phải lắc đầu.

Người phụ nữ này có phải có vấn đề không, ăn mặc như vậy để đến dự thọ yến của lão phu nhân, cô cho rằng đây là những nơi xấu xa bẩn thỉu như những nơi ở ngoài kia sao?

"Hôm nay là sinh nhật của bà Lục, dĩ nhiên là em phải tới sớm rồi." Đường Tâm Lạc châm chọc nhìn Lục Chi Nghi, lúc này mới cười nhạt đáp lại Lục Kinh Hạo.

Cho dù đầy lòng tức giận, nhưng cô và Lục Kinh Hạo cũng sẽ không vạch áo cho người xem lưng trước mặt mọi người. Không phải là không dám, mà là không muốn. Đây là thọ yến của Lục phu nhân, không thể bởi vì việc riêng của cô mà phá hỏng tâm trạng của Lục phu nhân được.

Có chuyện gì, chờ thọ yến xong, cô sẽ nói với bà Lục.

Lục Kinh Hạo nghe ngóng được liền cười: "Anh biết là em rất hiếu thảo, nhất định sẽ tới sớm. Bà nội... Hôm nay là thọ yến của bà, cháu với Tâm Lạc cùng đến chúc thọ bà. Đúng rồi, đây là em gái của cháu Chi Nghi, đây là mẹ cháu... Lần trước bọn họ gặp được bà ở buổi hôn lễ của cháu và Tâm Lạc, sau đó bọn họ vẫn luôn muốn có thể gặp lại bà, chính là vì muốn thấy được phong thái của bà. Hôm nay có thể gặp được bà, đúng là bọn họ có phúc."

Lục Kinh Hạo không hề cảm thấy rằng những lời nịnh hót này thật sự rất mất mặt, mượn cơ hội Đường Tâm Lạc đang ở đây anh ta liền đẩy Lục Chi Nghi cùng Cung Tuyết Mi đẩy đến bên cạnh lão phu nhân.

Lão phu nhân mặc dù có ấn tượng không tồi với Lục Kinh Hạo, nhưng đối với hai mẹ con xấu tính kia thì không hề để mắt đến.

Lúc này, chỉ là vì nể mặt Đường Tâm Lạc cho nên bà mới nói vài câu, vừa hay có người khác đến chúc thọ, vậy nên liền đuổi được mấy người này đi.

Đường Tâm Lạc vẫn còn muốn nói vài câu nữa với Lục phu nhân, Nhưng Lục Kinh Hạo lại thuận thế tóm lấy tay cô, cho dù cô có giấy thế nào cũng không thể thoát ra được.

Cô không tiện vạch áo cho người xem lưng trước mặt Bà Lục, cho nên chỉ có thể tạm thời nhẫn nhịn, đợi đến lúc yến hội được tổ chức một nửa thì sẽ tìm cơ hội sau.

Lúc này, cô bị Lục Kinh Hạo dắt ra khỏi đám người đang vây quanh lão phu nhân, vừa ra khỏi đám người, cô liền gắng gượng rút cổ tay đang bị nắm đến đỏ ửng lên ra khỏi tay của Lục Kinh Hạo.

"Đường Tâm Lạc, không nghĩ tới... Bỏ mắt kính xuống, trông cô cũng không khó coi lắm." Hai người lúc này đứng ở góc phòng của yến hội, Cung Tuyết Mi cùng Lục Chi Nghi không để ý tới bọn họ, đã sớm tụ vào thành một nhóm với các tiểu thư nổi tiếng khác.

"Tôi có khó coi hay không không phiền Lục thiếu phải hao tâm tổn trí." Đường Tâm Lạc căn bản không muốn phí lời cùng với loại đàn ông như Lục Kinh Hạo.

"Lục Kinh Hạo, bây giờ tôi sẽ nói chuyện rõ ràng với anh. Hoặc là, chúng ta chia tay trong hòa bình, đi theo một trình tự li hôn theo như bình thường. Như vậy, cho dù tương lai lão phu nhân có biết, tôi sẽ nói lý do là tính cách không hợp, không truy cứu chuyện này nữa. Hoặc là, sau khi thọ yến kết thúc tôi sẽ đi tìm lão phu nhân để nói về chuyện của chúng ta, đến lúc đó anh và người mẹ có lòng tham vô đáy của anh muốn ăn hết cổ phần của Đường thị trong tay tôi, thì phải hỏi xem lão phu nhân có đồng ý hay không".

Cô không có thể lực, thứ duy nhất cô có chỉ là sự thương yêu của Lục lão phu nhân.

Đến nay bị cả nhà Lục Kinh Hạo dồn đến vách đá như vậy, cô chỉ có thể cầu cứu lão phu nhân.

"Cô... Cô đừng có kích động." Trên mặt Lục Kinh Hạo quả nhiên lộ ra vẻ hốt hoảng, "Cô để cho tôi suy nghĩ một chút."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đình Vội Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Bị mưu hại

Chỉ chốc lát sau, anh ta rút cuộc cũng nhận đồng ý, "Được, chúng ta chia tay trong hòa bình, đi theo trình tự li hôn như bình thường. Chuyện này, cho dù tôi có nợ cô, thì cô cũng đừng đến quấy nhiễu lão phu nhân. Sáng mai cô dẫn luật sư đến phòng làm việc của tôi, tôi cũng sẽ gọi luật sư đến, đến lúc đó chúng ta sẽ bàn bạc sau".

Đường Tâm Lạc không hề nghi ngờ anh ta, Lục Kinh Hạo chỉ là đứa con riêng của một nhánh của Lục gia, lên làm người thừa kế cũng không quá nửa năm.

Vì tiền đồ của anh ta, cho nên anh ta sẽ không dám giờ trò bịp bợm gì.

"Được, ngày mai tôi sẽ đến tìm anh."

Sau khi bàn bạc ổn thỏa, hai người liền tách ra, Lục Kinh Hạo quay về trong đám người trò chuyện với những khác quen của mình, Đường Tâm Lạc chậm chậm đi tới một góc yên tĩnh để nghỉ ngơi.

Trên đường, có phục vụ bung rượu ngang qua, Đường Tâm Lạc sau khi giải quyết được việc ở trong lòng thì cảm thấy rất thoải mái, thuận tay cầm lấy một ly rượu.

Một người vừa dựa vào cây cột ở góc tường, vừa đưa tay lắc ly rượu vang trong tay, nhìn bóng dáng của những khách mời đang khiêu vũ.

Khung cảnh náo nhiệt như vậy, chẳng biết tại sao, cô lại cảm thấy mình có cảm giác hiu quạnh.

Dứt khoát nói đến chuyện li hôn trước xong rồi, dù sao chúc thọ cũng chúc rồi, cũng đã thỏa thuận xong cùng với Lục Kinh Hạo. Lão phu nhân đã lớn tuổi một lúc nữa rất có thể sẽ đi ngủ sớm, có ở lại đến cuối cùng thì cũng không nói được gì.

Nghĩ như vậy, Đường Tâm Lạc liền đặt ly rượu xuống chuẩn bị rời đi, ai ngờ vừa mới đi được hai bước thì đột nhiên cảm thấy tim đập mạnh đến bất thường.

Nóng, nóng quá.

Cảm giác nóng ran kỳ lạ truyền từ bụng dưới lên, xông thẳng lên trên đầu.

Tâm mất bỗng nhiên trở nên mù mịt, đầu óc hỗn loạn, ngay đến cả hô hấp cũng trở nên nóng hầm hập.

Kính áp tròng, lại rơi ra rồi sao?

Đây là suy nghĩ trong đầu cô, nhưng sau đó, trong đầu cô lại chỉ còn một ý nghĩ.

Đi ra ngoài trước, lên xe về.

Đường Tâm Lạc lao đao bước ra ngoài phòng tiệc, người được Lục Kinh Hạo sắp xếp đã ẩn nấp và theo sát phía sau cô.

Tên phục vụ bung rượu cho Đường Tâm Lạc đáy lòng không nhận được mà bắt đầu trở nên căng thẳng, chuyện tối hôm nay thực ra rất nguy hiểm, nếu không phải là Lục thiếu cho hắn ta một số tiền lớn, hẳn tuyệt đối sẽ không dám làm loại chuyện này ở trong Lục gia.

Chỉ có điều thế giới của những người nhiều tiền thật kỳ lạ, Lục thiếu vậy mà lại đưa cho hắn một số tiền lớn, sai hắn bỏ thuốc kích dục vào trong ly rượu của vợ mình.

Nếu chỉ có bỏ thuốc thôi thì cũng không nói làm gì, ban đầu hắn chỉ cho rằng đây là tính cách đặc biệt của những người nhà giàu, chỉ vì thích như thế mà thôi. Ai ngờ rằng, không những Lục thiếu bảo hắn bỏ thuốc, mà còn yêu cầu hắn thuận tiện "Giải quyết tại chỗ" luôn người phụ nữ bị trúng thuốc kia.

Hắc hắc hắc, loại chuyện này... Chỉ cần nghĩ thôi là đã cảm thấy kích thích rồi.

Tên tay sai kia mặc dù căng thẳng, nhưng vẫn bám sát sau lưng Đường Tâm Lạc, chờ Đường Tâm Lạc đi tới cửa thang máy sẽ thuận thế bắt cô lên lầu.

luôn.

Trên lầu có rất nhiều phòng, hắn chỉ cần đem người phụ nữ có thân hình hoàn mỹ, tình tế này đẩy vào một phòng nào đó, đến lúc đó liền có thể... Tận tình đùa bỡn rồi.

Dựa theo giao ước đã có trước với Lục thiếu, tối nay người phụ nữ này sẽ thuộc về hắn. Đợi đến lúc làm xong việc, sáng sớm mai, Lục thiếu sẽ đích thân dẫn người tới bắt gian. Đến lúc đó, hắn chỉ cần chịu khổ một chút, giả bộ làm gian phu một lần, vậy là sau chuyện này có thể có được một số tiền lớn rồi.

...

Đường Tâm Lạc mơ mơ màng màng đi về phía trước, nhịp bước càng nhanh, càng cảm thấy đầu óc căng ra, tim đập nhanh hơn.

Đuôi váy của bộ lễ phục quá dài, thân trí Đường Tâm Lạc lúc này không được tỉnh táo liền không để ý mà vướng vào đuôi váy. Cơ thể vốn đã khó chịu, lúc này lại bị vấp ngã, cả cơ thể cô liền không khống chế được mà nghiêng về phía trước.

Sự đau đớn trong dự đoán của cô không hề truyền tới, cô được một cánh tay mạnh mẽ đỡ lấy cơ thể lao đao đang sắp ngã.

"A... Giúp tôi..."

Cơ thể khó chịu quá, rõ ràng là muốn cầu cứu, nhưng mà những lời thoát ra từ miệng, lại giống như những lời mời gọi, quyến rũ người khác.

Người đàn ông cúi đầu xuống, lạnh lùng nhìn người phụ nữ sắc mặt đỏ bừng ở trong lòng mình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Giúp tôi

Mấy you đợi lâu không?:vv

~~~~~

Anh không thích gặp người ngoài, biết cô hôm nay sẽ đến, cho nên mới có ý xuống lầu xem xem. Không nghĩ tới vừa đi xuống, cô lại cho anh một "Bất ngờ" đến vậy.

"Dẫn đi."

Lúc ở trên lầu, anh nhìn từ phía trên xuống đã phát hiện ra tên tay sai lén lút đi theo sau cô.

"Dạ, Lục gia"

Mạnh Trạch nhận lệnh, dẫn tên tay sai đã sợ đến mức hai chân nhũn ra xuống.

Lục Dục Thần ôm cô gái đang treo nửa người ở trên người anh lên.

"Đừng đi, giúp tôi..." Thân thể đột nhiên bị bế lên, khó khăn lắm cô mới tìm được cục băng để giúp cô giải nhiệt lúc này lại đang muốn dòi đi, cô lập tức liền giơ hai tay lên quẩn quanh cổ anh.

"Không đi, tôi bế cô lên." Người đàn ông lịch lãm thâm trầm, chỉ cần sắc mặt của người phụ nữ ở trong lòng liền biết được cô đã trúng loại thuốc kia.

Lần trước biểu hiện của cô khiến anh rất hài lòng, thân phận của cô cũng khiến anh rất hài lòng, người này là người thích hợp với anh nhất trong số tất cả những người mà Mạnh Trạch tìm đến để mang thai hộ cho anh, thậm chí, cô còn là Lục phu nhân người rất phù hợp để được lựa chọn.

Lục Dục Thần không chút do dự ôm cô lên, anh vốn định bế cô vào phòng ngủ chính ở tầng bốn của mình, nhưng vừa đi đến tầng hai thì bảo bối trong lòng anh bởi vì bị trúng thuốc mà không chịu nổi cho nên kích thích khắp người anh.

Lục Dục Thần không chút do dự liền tùy tiện mở một phòng ra, đem người phụ nữ kia đặt lên giường.

"Đừng đi, tôi khó chịu quá..."

Khối băng lớn bỗng nhiên rời đi, Đường Tâm Lạc liền hết sức khó chịu khẽ thờ nhẹ ra.

Bị thanh âm mềm mại của Đường Tâm Lạc chạm vào đáy lòng.

Sau khi khóa trái cửa, Lục Dục Thần liền không chút do dự nào mà quay trở lại giường.

"Khó chịu..." Đường Tâm Lạc chưa bao giờ bị cảm giác này giày vò như vậy.

"Yên tâm, rất nhanh thôi, sẽ không khó chịu nữa." Lục Dục Thần nhẹ nhàng xoa lên bờ vai mịn màng yếu ớt của cô, giống như đang trấn an vậy.

"Đừng đi... Giúp tôi..."

Đường Tâm Lạc không biết gì nữa, chỉ cảm thấy bàn tay đang vuốt ve trên vai cô không hề khiến cho cô cảm thấy khó chịu hay bài xích.

Đó dường như là một bàn tay lớn có chút quen thuộc, rộng lớn mà khô ráp, đầu ngón tay hơi thô to nhưng lại có cảm giác rất an toàn.

Cô không nhận được mà dùng một bên mặt khẽ cọ lên tay anh.

Cô lúc này hoàn toàn mơ hồ rồi, căn bản không biết rằng hành động vừa rồi chính là một hành động khiêu khích.

Vốn dĩ cũng không muốn nhận nữa, việc cho cô thời gian suy nghĩ một tuần chỉ là bề ngoài mà thôi.

Lục Dục Thần từ trước đến nay vốn cũng chẳng phải là người hay nhẫn nhịn, đối với người phụ nữ mà mình nhìn trúng thì sẽ càng không bỏ qua.

Đừng nói tới việc bây giờ cô chuẩn bị li hôn với người đàn ông kia cho dù cô đã lập gia đình vợ chồng hạnh phúc, thì anh cũng phải cướp lại.

Không do dự nữa...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Đại Nhân, Đừng Vội Yêu!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.